

TREBALLADORA DE CÀRITAS DIOCESANA DE BARCELONA:

-Nom de l'entrevistada: Lourdes Astirriaga

-Quanta gent hi treballa i col·labora?

Tenim 150 treballadors i aproximadament uns 2.800 voluntaris.

-Creus que en els últims anys ha augmentat el nombre de persones vivint als carrers de Barcelona?

Sí, de fet en l'últim recompte que es va fer a la ciutat ho demostra.

-Sabries dir el perquè?

No sabria dir-te una causa exacta, però el fet de que Barcelona sigui una ciutat a prop de França contribueix bastant. A més, cal afegir que la situació precària que esta vivint actualment Colòmbia i Veneçuela, fa que moltes persones emigrin cap a Barcelona i a l'arribar es trobin sense lloc on viure. I una altra causa molt important és que en els darrers anys han augmentat els treballadors pobres, que amb el sou no arriben per a pagar el lloguer i s'acaben quedant al carrer.

I ara segurament et preguntaràs "*perquè s'estableixen a Barcelona i no a una altra ciutat*" doncs la veritat és que moltes persones decideixen establir-se a Barcelona, ja que la ciutat empadrona a la gent quan porta vivint 3 anys a la ciutat. El fet de ser empadronat et dóna certs beneficis, ja que tens dret a una assistència sanitària, tens dret a un contracte laboral o de prova, i tens més bona alimentació i recursos.

El fet de tenir un contracte laboral, no només implica guanyar un sou cada mes, sinó que també tens dret a la cotització de la Seguretat Social.

Atreviria a dir que aquest fet és el més important, ja que la ciutat de Barcelona és una de les poques ciutats que t'empadrona sense la necessitat d'aconseguir la nacionalitat.

-Noteu una progressió de la gent que va arribar fa uns anys a la fundació a com està ara?

En alguns casos, és difícil, però tot és temps. Moltes de les persones que ens arriben per demanar ajut són persones amb addicions i/o una mala salut, i ajudar a que una persona en aquestes condicions progressi és molt complicat.

Tot i això en els anys que porto treballant a Càritas m'he trobat amb alguns casos, els quals els resultats han estat molt satisfactoris.

-És possible la reinserció social?

És possible, però molt complicada. Ja que com t'he dit abans, molts tenen addiccions o problemes de salut, i nosaltres els hi podem ajudar fins a un cert punt, però la decisió de canviar d'hàbits al cap i a la fi és seva.

La gent que acaba vivint al carrer perd la xarxa familiar i d'amics, la qual cosa provoca que les seves noves amistats estiguin en la mateixa situació que ells... i això no és gaire favorable per a una reinserció.

Però hi ha casos de reinserció social, on només troben problemes a l'hora de trobar feina. La reinserció social existeix, és lenta i complicada, però existeix.

-Quin pressupost té la fundació (2019)? Aquest, és de procedència pública o privada?

Aquest any el 84% del pressupost de Càritas ha estat de donatius, és a dir de fonts privades. I el 16% restant de subvencions públiques.

Has de tenir en compte que tot el que rebem que procedeix de fonts privades, hi ha una empresa al darrere interessada en què es facin o es deixin de fer moltes coses a Càritas (no només ajudes cap als sense sostre).

-Quines activitats i ajudes oferiu?(pisos, menjar, ajudes per poder trobar feina, etc) Els 365 dies de l'any?

El programa de Càritas sense llar i habitatge oferim acompanyament en drets; centres diürns; pisos compartits; pisos unifamiliars; Servei de Mediació en Habitatge (SMH) i casa per a persones en reinserció.

Actualment a Càritas hi ha 4 pisos compartits per mares i nens petits. També promovem la *Fundació Privada Foment de l'Habitatge Social*, on oferim habitatges socials, que consisteix en uns 300 pisos aproximadament, els quals són de Càritas, i nosaltres els hi oferim uns lloguers socials temporals i adaptats econòmicament a la capacitat econòmica de cada llogater. Aquests pisos normalment són compartits i per a gent que ha estat desnonada.

Tot i això, són pocs recursos en comparació de tots els sense sostres que hi ha en aquesta ciutat, ja que actualment llogar un pis en aquesta ciutat és molt car. Llavors, el que passa, és que les persones que habiten en aquets 300 pisos (aprox.) els hi és impossible marxar d'aquests lloguers socials, ja que no els hi arriben els diners per llogar-se un pis que no depengui de Càritas.

Això el que provoca és que hi hagi una llarga llista d'espera per a famílies amb menors. El problema dels sense sostre es converteix en un problema impossible de solucionar a causa dels pocs recursos que tenim a Barcelona.

A més a més des de Càritas reben assistència sanitària, alimentació i bons recursos per intentar sortir de la seva situació. Però sobretot el que reben és suport moral i companyia de part de tots els treballadors i voluntaris de Càritas.

-Normalment quin és el perfil de la gent que arriba a aquesta situació?

Normalment és gent que ha viscut un procés d'acumulació de dificultats, ja siguin personals, familiars i de protecció social pública.

Les mares soles, les famílies amb fills, la gent gran i les persones que provenen d'altres països i que no tenen la seva situació administrativa regularitzada, o cauen en la irregularitat sobrevinguda.

-Quines són les causes de què no tinguin llar?

No hi ha una causa concreta i universal, hi ha molts casos, com t'he comentat abans i tots són molt complexos i diferents entre ells.

No sabia donar un consell per no acabar al carrer, perquè la vida dóna moltes voltes i mai saps com acabaràs.

Si sabéssim just en el moment que el que estem fent o deixant de fer ens portarà a viure al carrer, t'asseguro que la gent ho faria d'una altra manera o buscarien altres opcions.

-Alguna vegada alguna de les persones a les quals ajudeu a rebut algun tipus d'agressió o discriminació a causa de la seva situació?

Sí, i és una pena la veritat. La gent quan està dormint al carrer és una "pressa fàcil", ja que s'exposen al món de droga i la prostitució.

També hi ha casos d'agressions sexuals i violacions, casos d'agressions psicològiques i físiques, i en alguns casos s'ha arribat a l'assassinat.

-Agressions i "menas". Va lligat?

MENA: Menor Estranger No Acompanyat

Hi ha de tot, actualment el tema dels menas s'està parlant molt, ja que estan arribant cada vegada més.

Sí que és cert que hi han agut agressions sexuals, violacions i robatoris els quals els responsables han estat ells. Però el terme menas i agressions no va lligat. No s'ha de generalitzar, ja que hi ha de tot.

Molts arriben amb l'esperança de poder trobar feina per poder enviar el sou al seu país, a les seves famílies.

-Com funciona el tema de les mascotes i els sense sostre?

Alguns porten gossos perquè els hi fan companyia, altres perquè els protegeixen a la nit. Però els gossos sovint són un problema per anar a albergs i els menjadors, ja que els animals no poden entrar i els han de deixar lligats a la porta.

Hi ha casos en què es neguen a deixar al gos a la porta, llavors marxen i en un cert temps no sabem res d'ells.

-Com va el tema dels albergs?

Actualment es necessiten més. Hi ha pocs, i els que hi ha estan plens i amb llista d'espera.

-La gent que no té la sort d'accedir a un alberg durant els mesos d'hivern que pot fer?

Existeix l'*operació fred*. Quan la temperatura ronda els 5° s'habiliten llocs per dormir perquè puguin dormir.

-Com és això dels menjadors? Estan oberts durant tot l'any?

Als menjadors socials poden anar totes aquelles persones les quals no tenen res per menjar. Però que hi vagin no significa que mengin, ja que es creen unes cues molt llargues i només hi ha espai i menjar pels que arriben primers.

El menjador que nosaltres tenim a Càritas específic per a persones en risc d'exclusió social és el de Canpedró.

Fa uns anys a Barcelona hi havia bastants menjadors socials, que només tancaven a l'estiu, però ara, cada vegada hi ha menys, i actualment en volen tancar tres més.

-Abans, quan els menjadors tancaven a l'estiu, la gent on menjava?

És busquen coses alternatives, com per exemple: ajuda econòmica.

-Perquè al Raval hi ha més sense sostre que a la resta de ciutat de Barcelona?

Per variis motius. El Raval és un dels barris amb més immigració de Barcelona. És un barri pobre, i a més a més, és fàcil aconseguir droga.

La història del barri també afecta a aquesta situació, ja que gairebé durant tota la seva història ha estat un barri obrer, conflictiu i amb una difícil vida de nocturna (prostitució, drogues, alcohol, etc).

Un altre motiu es que les associacions i fundacions es troben en aquest barri, ja que no interessa que es trobin en altres barris on el veïnat és de caire adquisitiu alt.

TREBALLADORA D'ARRELS FUNDACIÓ:

-Nom entrevistada: Maria Pomés

-Creus que ens els últims anys ha augmentat el nombre de persones vivint al carrer?

Sí. De fet del 2017 al 2018 el nombre de persones vivint al carrer va disminuir. Però del 2018 al 2019 ha augmentat considerablement.

-Sabries dir el perquè?

La veritat es que no. Suposo que serà causa de la immigració.

-Noteu una clara progressió de la gent que va arribar fa uns anys a la fundació a com està ara?

Sí... però la veritat es que en molts pocs casos. Per molt que nosaltres els ajudem, si ells no tenen ganes de canviar el seu estil de vida, o aquest els hi és igual nosaltres no hi podem fer res.

També, hi ha casos en que "ja estan reinserits en la societat", estan treballant (no és un treball en el que és guanyin molts diners), i pagant un lloguer social, perquè encara no els hi arriben els diners.

Casos de reinserits al complet hi ha molts pocs.

-Normalment quin és el perfil de la gent que arriba a aquesta situació?

No hi ha un perfil concret. Són persones molt diferents entre elles. Però la gent que més ens arriba a Arrels són homes d'entre els 45 i els 70 anys, paquistanesos, marroquins, i sobre tot de l'Europa de l'Est.

-Quines són les causes de què no tinguin sostre?

Normalment els cassos que ens arriben a Arrels són per culpa d'addiccions a les drogues, o l'alcohol. També tenim variis casos de persones amb problemes de salut mental, deutes o problemes familiars. Però aquesta xifra es molt minoritària comparada amb tot el conjunt.

-Alguna vegada alguna de les persones a les quals ajudeu a rebut algun tipus d'agressió o discriminació a causa de la seva situació?

Sí, diàriament. La gent que pràcticament viu al carrer s'exposa a molts perills. I reben agressions de tot tipus: sexuals, físiques, psicològiques...

Alguns ens arriben sagnant perquè els han apallissat. D'altres que es barallen entre ells per temes relacionats amb les drogues/alcohol...

-Treballeu amb els "menes"?

No es que no els ajudem a ells, es que no treballem amb menors.

-Com funciona el tema de les mascotes i els sense sostre?

Hi ha varies raons: a vegades alguna entitat d'animals hi deixa el gos perquè el cuidin i a canvi els hi ajuda; hi ha d'altres que porten els gossos per donar pena, perquè d'aquesta manera la gent els hi fa més cas..., també està el cas dels que porten gossos pel simple fet de que els hi fan companyia i els estimen molt.

-Perquè al Raval hi ha més sense sostre que a la resta de ciutat de Barcelona?

Doncs no sabria dir-te exactament. Potser sigui ja que la gran majoria d'agrupacions que els ajudem estem en aquest barri. Potser també afecta el fet que la gran majoria de menjadors, albergs, serveis d'higiene personal, i els altres serveis que se'ls hi ofereix també estan aquí.

ENTREVISTA AHMED:

-Lloc d'origen: Marroc.

-Quant temps fa que vas arribar a Barcelona?

Porto aquí des del 2002, és a dir 17 anys.

Vaig arribar aquí sol, no tenia ni família ni res, però al principi hi havia treball negre, hi havia per poder treballar al camp, hi havia de tot. No hi havia problemes per treballar, llavors em vaig poder buscar la vida.

Estava treballant en un taller, no pagaven bé, però almenys tenia per pagar l'habitació i per menjar.

-És a dir, quan vas arribar a Barcelona tenies lloc fix per dormir?

No, fix no. M'havia de buscar la vida. Un amic em va acollir uns dies i després vaig anar a treballar.

-I Barcelona per alguna cosa en particular?

Perquè tenia un amic aquí, per això vaig venir i em vaig quedar aquí.

-Els problemes quan et van començar a aparèixer?

Els problemes... és que jo no tenia cervell, només tenia... Problemes, molts problemes.

-De quin tipus? Només si ho vols dir.

... Problemes, naturals, normals... la vida al carrer és molt, molt forta, molt diferent..., viure al carrer, dormir al carrer... et trobes amb els pitjors, no dorms bé.... jo ho he passat molt malament, molt malament.

Jo he dormit al carrer, en un caixer i en moltíssims més llocs.

-I quant temps has estat així?

Al carrer jo no he estat molt de temps la veritat. 6, 8 mesos. I ho vaig passar molt malament. Tenia molts problemes, i volia evitar-los tots, volia començar de nou, volia recuperar la meua vida.

Tinc una filla a la que volia veure. Ara tampoc la puc veure ni res, no sé ni com està.

-Està al Marroc?

No, està aquí. I ja té 11 anys.

-El teu dia a dia al carrer, en aquell període com era?

Era dolent, molt dolent.

-Però tenies llocs fixos per dinar, o tenies alguna rutina?

Si, aquí hi ha llocs... hi ha esglésies, hi ha menjadors, et pots buscar la vida... per menjar no passa res, amb el menjar no passa res. Però un sostre és important. Jo dormia a sobre de cartons, tenia l'esquena... puf... sort que no era jo així abans (*es mira i se senyala el cos*) estava una mica bé, però mira ara com estic.

Coneixia llocs, i a molta gent que em podien oferir treball, ajudes, o coses així. Per rentar-me la roba o per dutxar-me. Per aquestes coses no tenia problemes, però hi havia gent que ni es dutxava, ni tenia roba per canviar-se, ni... no tenien res, estaven molt malament.

Aquesta és l'església de Santa Anna, la qual fa referència l'entrevistat.

Localització: Carrer de Santa Anna, 29, 08002 Barcelona.

-I ara on estàs dormint?

Ara estic en una pensió, i bé, recuperant la meua vida. Estic fent cursos, i si trobo algun treball treballaré, tot i que ara treballo recollint ferralla i el que sigui. Vull començar de nou. Encara que hagi passat molt de temps.

Me'n penedeixo d'haver fet moltes coses, totes dolentes.

I també me'n penedeixo de no haver fet cas a la vida, a comportar-me bé, a buscar-me la vida, etc. Me'n penedeixo de moltes coses... Però gràcies a Déu ara començo de nou, començo de zero.

Tinc tot el passat ja passat, i ja està. Però et vull dir que la vida aquí, al carrer, aquí a Barcelona, és molt greu, és molt perillosa.

-Recordes algun problema "heavy" que hagis tingut?

Un munt de problemes, un munt.

-Podries explicar-me'n algun?

Sí. Per exemple una nit estàvem dormint i van venir uns romanesos borratxos i van voler robar-nos, però no es van emportar res. Després va venir la policia i se'ls van emportar.

Moltes vegades ve gent perillosa que et pot matar o et pot fer qualsevol cosa perquè tu estàs dormint.

-I el tema drogues?

No, ja està. Gràcies a Déu ja vaig dir que mai més. Ja no vull.

Gràcies a Déu he fet un esforç perquè no volia anar cap al camí de les drogues i cap al camí dels "yonkis".

-Com vas trobar els albergs?

Els albergs aquí estan fatal. És com una presó. Jo vaig estar a l'alberg de zona franca, perquè em van dir que hi havia lloc allà. Llavors vaig anar a apuntar-me i després em van trucar, i vaig poder anar.

Em van oferir per quedar-me 3 mesos, però vaig estar gairebé una setmana i després vaig marxar. No podia quedar-me allà 3 mesos. Tot i que t'ofereixen menjar, dutxa un dia si un dia no, jo no m'hi podia quedar, però per a la gent que no es pot buscar la vida li va bé l'alberg.

No puc viure en un alberg, prefereixo viure al carrer que en un alberg! (*riu*)

-Notes molta discriminació?

Sí, últimament sí. Aquí la cosa està molt malament i cada cop pitjor. Ara hi ha gent que ni coneix ni respecta res, hi ha gent molt perillosa, s'ha d'anar amb compte.

Jo ara per exemple no puc agafar el metro, vaig en bus o en tren.

-Per què?

Perquè hi ha lladres a tot arreu, i hi ha molts problemes. Últimament s'ha d'anar amb compte, perquè hi ha molta discriminació i molta perillositat, perquè aquí ha entrat gent molt perillosa.

De totes les races, eh!, marroquins, algerians, romanesos, etc. Ara està molt malament la cosa.

A més la policia no fa res. Veig que deixen als que creen els problemes i van cap a la gent bona, van del revés.

-Trobés dificultats a l'hora de trobar feina pel fet d'haver estat al carrer?

Sí. Per exemple, no tinc papers, si els tingués estaria treballant ara mateix.

Jo busco treball del que sigui. Sé com funciona la cosa, però com no tinc papers em costa.

Per sort tinc amics i conec a molta gent, ja que porto aquí molts anys, que m'ajuden a buscar feina en una mudança o del que sigui.

-Però, Barcelona quan portes 3 anys vivint a la ciutat no t'empadrona?

Jo vaig estar empadronat 2 anys, i després quan surto (de presó) em donen de baixa i així vaig passar molt de temps, i després em van tornar a empadronar. He estat empadronat gairebé 11 anys aquí.

-Penses que t'ha ajudat el fet d'estar empadronat?

No, res. L'empadronament et serveix per a la targeta sanitària i per alguns papers. Per exemple si no tens DNI, sense l'empadronament no te'l fan. Per això és important l'empadronament. Per sort jo ara el tinc.

-T'ha ajudat a tenir l'empadronament pel tema sanitari?

Sí, ara tinc les meves targetes. Però les vaig perdre totes. Després l'Aitor (treballador social) em va ajudar amb l'empadronament i amb la targeta sanitària. Ara sí, tinc targeta sanitària, tinc el meu metge de capçalera, tot.

-En el treball precari com és el sou?

En negre. Però has de conèixer i anar amb bona gent que et pugui ajudar, has de tenir una mica de sort.

Però qui es vol buscar la vida va a recollir ferralla per després vendre-la. El preu és poc, però no hi ha una altra cosa.

Aquí a Barcelona està la cosa molt malament, hi ha gent que no té papers i no està treballant, i hi ha gent que no en té i sí que està treballant.

Si fos per mi, si ara tingués els papers estaria treballant, perquè hi ha feina.

Hi ha gent a la què no li agrada treballar, no sé, és una cosa que no entenc.

Hi ha gent que dorm al carrer amb DNI i papers espanyols, i no tenen ni un sostre ni un treball ni res.

Hi ha de tot, no només els estrangers.

-Tu vas treballant del que vas trobant, i a més, quins cursos vas fent?

Doncs l'any passat vaig fer el de mosso de magatzem, el de català bàsic 1, i d'informàtica, i aquest any segueixo amb el de català i el mes que ve començo el d'electricitat de llars.

-Quin és el teu objectiu?

Recuperar la meva vida. Ara ja porto des del desembre del 2018 amb l'ajuda de la meva assistenta social, que m'està ajudat a recuperar-la.

Des de serveis socials m'han ajudat molt amb tots els cursos, els de l'any passat, els quals tinc els títols, i amb els d'aquest any. També m'han donat allotjament.

M'han ajudat molt, tant com a empadronar-me com per tenir la targeta sanitària.

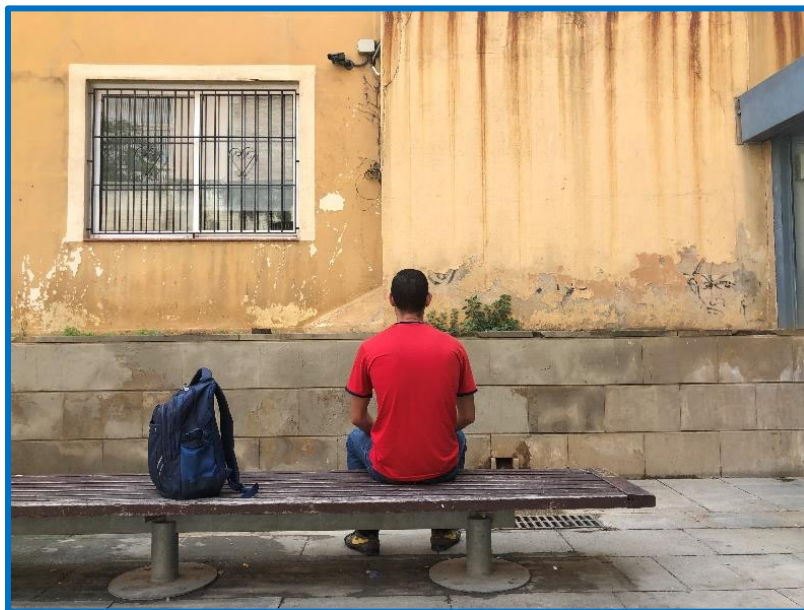
Ara també estic apuntat a la biblioteca.

-Com diries que estàs ara en comparació a com estaves abans?

Ara estic bé, recuperant la meva vida. Amb l'ajudada de l'assistenta social i de la gent de Pujades.

Estic esperant a veure si ja puc aconseguir els papers. M'han ofert una advocada que m'està ajudant a tramitar els papers, però encara no hi ha res, estem esperant, ja que és difícil.

Paciència i temps res més, i ja està.

ENTREVISTA JOSEP:

-D'on ets?

De Barcelona.

-Actualment on vius?

Al carrer.

-Quan temps fa que estàs així?

Ara fa un any, potser un any i dos mesos... Però no estic segur, perquè amb la beguda i d'això se me'n va el cap bastant saps (*riu*).

-Abans de viure al carrer què tenies?

Jo vivia a casa de la meua mare, i.... "Bueno"...Eh, d'això fa un any. (2017) I vaig anar a viure amb ella, perquè vaig recollir a una noia del carrer i es va venir a viure amb mi i amb la meua mare. I jo començava a treballar, em vaig comparar un cotxet i tot. I aquesta noia l'any passat, per l'agost, li va tallar el cap a la meua mare. La va assassinar. I llavors clar, la meua mare era la que pagava el lloguer, i clar... com que ella ja no hi era... doncs... aquí.

És irònic no? Que agafis a algú del carrer i hi acabis tu. Així va ser.

Jo la perdono, perquè clar.... (*trist*).

-El teu dia a dia al carrer, com és?

Doncs mira, aquí jo tinc, agafo (*agafa una escombra i es posa a escombrar el carrer*) i totes aquestes "colilles" i això les escombro cada dia. Saps que passa? És que sóc una persona molt "presumiaques" i llavors quan jo estableixo una línia (*lloc al carrer*), m'agrada que estigui tot net. I cada dia escombro i els hi netejo pel davant (*es refereix al fet que neteja la porta a les botigues*) aquest no els hi netejo perquè ni em parlo (*senyalant una botiga amb l'escombra*), però els hi netejo igual.

Aquests nanos d'aquí del forn són molt macos, em donen el pa cada dia (ho diu mentre els senyala amb l'escombra).

Els d'allà del lateral, els de la taverna, si els hi demano gel, o aigua, o una Coca Cola, o alguna cosa m'ho donen. A l'altre lloc d'allà (mentre senyala amb l'escombra), és un home de... aquell home és pakistanès, però si li demano un euro, me'l dóna, sempre m'ho dóna, sempre, sí!

-Estàs al carrer tot el dia o també vas cap a algun menjador o... ?

No! No, no!

Perquè a mi els protocols aquests dels horaris no m'agraden, saps? Jo menjo quan tinc gana, i menjar sempre me'n donen per tot arreu.

A vegades dic: "oye prou, ja està bé, que no quiero más comida."

O si no, si algun dia no tinc menjar remeno les papereres de la Rambla. Trobes cada cosa que ni t'ho imaginaries: gambes, pop, el pop el tall com un quilo, de tot. I el pop m'encanta. Hi ha a gent que li dóna molt de fàstic, diu: "ostia tío, comiendo en las papeleras." I jo els hi dic: "Bueno ho van llençar ahir, però jo menjo marisc!" Fins a ostres m'he menjat allà.

-Tu no vas a cap lloc que ofereix l'Ajuntament ni cap fundació?

No, no. Perquè no m'agraden els protocols, els horaris no m'agraden. Els protocols, els horaris i així "no van conmigo."

-Llavors estàs aquí tot el dia?

No, aquí no. Em vaig movent, per aquí. A vegades vaig fins al passeig de Gràcia, dono una volta.

-I estàs amb el gos?

No el gos no és meu. El gos és d'un nano que també (*està al carrer*) i avui està a l'hospital, perquè li fan unes cures, i perquè no es quedi el gosset pobret sol allà, me l'ha deixat. Però és com si fos meu perquè mira (*i marxa a abraçar i a jugar amb el gos*).

-I aquests diners que tens aquí?

Això, mira, 30 cèntims. A la que m'hi posin un euro, treure tot això vermell (*referint-se a les monedes de 5 i 10 cèntims*). Perquè la gent si veu vermell et posen vermell, però si veuen 1 euro, et posen un euro (*riu*).

-De què treballaves abans?

Estava d'encarregat en un restaurant. Perquè jo sempre he sigut una persona que m'ha agradat atendre al públic, de parlar amb la gent...

I quan vaig entrar de cambrer la gent es va sorprendre. Però és que ho faig de cor, perquè m'agrada que la gent surti contenta.

- És un canvi molt dràstic.

Però no passa res, perquè tinc a Déu de costat meu, no em fa por res. Maria, tu ets creient?

-No, jo no.

Doncs jo sí. Resaré per tu (*i comença a obrir el seu carrito*)

-Aquí què portes? (*referint-me al carrito*).

Doncs mira, la ràdio, menjar, una escombra, alguna roba, coses que em trobo. Auriculars, una laca.

-La tenda on dorms la tens aquí? O l'has deixat posada?

La tinc, la tinc aquí.

-La montes cada nit?

Clar! Al passeig de Gràcia.

Al carrito també porto això (*referint-se a un ferro de metall*); per si ve algú a tocar-me els collons.

-Alguna vegada l'has agut d'utilitzar?

No, gràcies a Déu no. No m'ha fet falta.

Algú alguna vegada ha vingut a intentar robar-me, però sempre que m'han robat estava dormint. M'ho han fotut i no m'he donat conta (*riu*). Es veu que portava ja una borratxera a sobre que no me n'adonava (*riu*).

Però borratxera no, perquè jo no sóc el borratxo aquell que es queda grogui. Jo em quedo però de cançons.

-Imagino que vivint al carrer el tema drogues i alcohol pot haver-hi moltes agressions, no?

Sí.

Mira, jo bec això (*treu una ampolla d'alcohol*). Això costa 2 euros i "pico", és vermut blanc. I a mi això com que està dolç, doncs m'agrada. A vegades me'n bec dues, altres dies 3 (*i comença a beure*).

-Però alcohol o també drogues?

Drogues? A vegades, no passa res.

A vegades lo normal, cocaïna. Quan tinc calers dic: "doncs cocaïna, va".

-Consideres que vivint al carrer és més fàcil aconseguir-ne?

Aconseguir és sempre fàcil. Aconseguir pots aconseguir-ne a qualsevol lloc (*riu*). Aquí, al carrer, i fins hi tot a la Bonanova (*barri del districte de Sarrià-Sant Gervasi*) si vols.

-Tens família?

A mon germà! Ahir em va venir a veure. Ell va ser el que es va trobar a la meua mare morta.

És que és molt fort el que va passar (*trist*). Ell m'ho comentava i... clar, se la va trobar estirada al llit, oberta en canal, i amb el coll tallat.

La meua mare acabava de sortir d'un càncer! De tiroides. I ja se n'havia sortit, ja estava curada! I va, i ve aquesta noia i...

Diu que ho va fer perquè no se sentia estimada!

-Amb aquesta noia segueixes tenint relació?

Vaig anar a la presó a veure-la!

“! Cómo has hecho esto, como has hecho esta barbaridad!” li vaig anar a preguntar.

“Es que no me sentia querida y tal...” em va dir.

Sembla que va mesclar la medicació que es prenia, i va fer el que va fer (*trist*).

Jo la perdono. Jo a aquesta noia la vaig recollir del carrer perquè l'estimava, i encara penso que l'estimo, però és que és molt impossible.

Com pots estar amb una persona que ha matat a la teva mare? No pot ser.

Ja et dic: que Déu la perdoni...

Inclús li vaig enviar una carta, perquè se l'ensenyés al jutge, per dir-li que veritablement molta culpa la tenia jo, per temes amb l'alcohol i d'aquest tipus.

Ho vaig fer per veure si li podien treure alguns anys, perquè l'angoixa i el rancor, a mi no em tornarà res, saps? I viure de l'odi és fer-te mal a tu mateix. Penso jo, eh! Però que cadascú que pensi el que vulgui.

-I tornant al tema dels serveis. Tu si has d'anar a l'hospital, hi vas?

Jo no hi vaig mai a l'hospital. No!

Haig d'estar amb el fetge a la mà! I encara no hi aniria!

-Llavors a l'únic lloc que vas és a l'església?

No, jo no vaig a cap església. Jo crec en Déu però per a mi mateix.

Alguna vegada he anat a algunes esglésies evangèliques però vaig haver de sortir, ja que em vaig posar a plorar. És que jo sóc molt cristià.

Jo no hi vaig a cap lloc.

-I si has d'anar al lavabo o a la dutxa?

Busco un parell de contenidors, i faig el que hagi de fer al costat. O busco alguna claveguera.

O a vegades, agafo una ampolla, em poso en algun lloc on no em vegi ningú i pixo, però mai ho tiro a terra.

I per fer de ventre, doncs el mateix. Agafo un diari. Miro algun lloc on no em pugui veure ningú... després agafo el diari, l'embolcallo, i cap al contenidor orgànic.

-Coneixes a molta gent que estigui en la mateixa situació que tu?

Sí. El que passa es que relació només en tinc amb 3 o 4. Perquè saps que passa Maria? És que sempre vénen a buscar-te la volta. Hi ha molta gent que està enganxada amb la droga, i... Jo prenc drogues. Jo prenc cocaïna i tal, però no estic enganxat. Ara porto 3 dies sense ficar-me res i no em moriré saps, no em passa res.

Però hi ha gent que està enganxada a l'heroïna.

I els veus que estan malament. Però jo sempre que he pogut, els he ajudat, tenia calers, doncs els hi he donat.

Mira, això és el que et deia (*i em senyala un llibre*).

-Portes la Bíblia?

Clar! Si jo la llegeixo cada dia.

Avui és dilluns 23, doncs miro el que em toca llegir, agafo la meua Bíblia (*l'agafa, la bessa i diu "amén senyor Jesús"*) i llegeixo el que em toca.

La Bíblia només diu coses bones! Només diu que facis el bé. Jo penso que des de que estic al carrer mai m'ha passat res dolent, perquè estic a prop de Déu.

-Creus que t'han passat coses pitjors quan estaves a casa de te mare que ara que estàs al carrer?

Quan tenia la parella i estàvem en família, t'allunyes una mica d'això, saps?

Jo la Bíblia ja l'havia llegit, i em va anar molt bé. A la presó em va anar molt bé!

-Quant temps vas estar a la presó?

8 anys.

Jo venia de Santo Domingo amb 4 quilos de cocaïna.

Que vaig venir enganyat! Perquè després els percentatges i tal... no m'emportava res.

I em van pillar a l'aeroport de Barajas

I quan vaig arribar a la presó, és quan vaig començar a llegir al Senyor, i la veritat és que em va ajudar molt. Perquè la Bíblia només diu coses bones i maques, no hi ha res de dolent!

Però jo no sóc una persona molt obsessionada amb això. Jo només intento fer el que diu el Senyor, que és: ajudar als altres sense esperar res a canvi.

-Una última pregunta: com vas conèixer a la gent de l'Ajuntament (*Serveis Socials*)?

La veritat és que no me'n recordo.

ENTREVISTA JOSÉ MANUEL:

-Nom: José Manuel Espino

-Lloc d'origen: de Galícia, però viu a Barcelona.

-Durant quant temps vas viure al carrer?

Vivint al carrer 6 mesos. Però que m'hagi passat d'haver-me quedat al carrer, 2 vegades.

-On vius ara?

Ara estic en un alberg. Estic esperant amb expectativa d'entrar en algun altre centre terapèutic.

-Podries dir que ara estàs més estable?

Sí, ara estic més estable. Perquè pensa per un costat et treus del carrer, et treus de les inclemències del temps, et treus també de tot el que comporta estar al carrer, que és la por que et passi alguna cosa, por que et robin.

-Com va ser el canvi de tenir una casa o un lloc estable per viure, a viure al carrer?

El canvi és molt gros. Però en el meu cas va ser gradual, el d'altres persones no ho sé, però el meu ha anat a poc a poc.

El culpable de la situació en gran part he sigut jo. Ha sigut la vida que he tingut i estar jugant amb les drogues i no acceptar-ho. Problemes meus d'inseguretats que encara haig de solucionar. I entre una cosa i una altra vas perdent primer el treball, les amistats, i quan t'adones que ho has perdut tot ja estàs al carrer.

"Y no hay más, así de simple y así de complicado".

-Imagino que va ser difícil quan vas aconseguir acceptar-ho, perquè potser el procés és: "estic bé,estic bé", i quan et vols adonar, realment no ho estàs.

I no només això. Si no el fet d'adonar-te de què necessites ajuda per sortir d'aquesta situació.

Els passos serien: primer acceptar la situació, després la situació que tens de carrer és: on aniré a demanar ajuda, després acceptar que necessites aquesta ajuda i després reunir les forces per continuar cap endavant.

-Aquesta ajuda que dius, la rebies?

Jo aquesta ajuda l'he rebuda. La vaig rebre abans (quan estava al carrer).

A vegades que quedes amb treballadors socials amb els quals no t'acabes d'entendre, i altres casos com el que tinc jo ara, el qual tinc una fantàstica assistenta.

Però hi ha vegades que no dones amb la persona adequada o que tampoc estàs en el moment adequat d'acceptar-ho, llavors si juntes una cosa amb l'altra no pots sortir del carrer. Però una vegada t'hi vols posar, i veritablement vols sortir d'aquesta situació,

surts. Costa, a mi m'està costant molt. A més, aquest procés va molt lent, la burocràcia, els passos a seguir tampoc saps molt bé com fer-ho, per això és molt important que tinguis a una persona que sàpiga guiar-te. I sobretot buscar ajuda!... Acceptar-la! Perquè hi ha, no és molta però hi ha.

-Com és un dia a dia pels carrers de Barcelona?

Un dia a dia és molt "xungo".

Primer et lleves i busques el lloc on has d'anar a dutxar-te, després busques el lloc on has d'anar a menjar. Després, en el meu cas, o et refugies en la biblioteca, o en una residència de dia, que són els llocs oberts (al públic) on tu estàs semiprotegit.

Però després arriba la nit i busques un lloc on puguis anar a sopar, i després busques un lloc per dormir. Un lloc segur, un lloc on no et passi res. I dorms amb un ull obert i un altre tancat.

I aquest va ser el meu dia a dia fins que vaig trobar a la Laura (assistenta de serveis socials) i em va saber guiar. Perquè això és súper important! Trobar a algú que et digui "has de fer això" i que tu també vulgui fer el pas.

-Sol no podries haver tornat a la vida d'abans?

Sol és impossible. Jo almenys no hauria pogut. Aquesta és una de les coses que he après en aquesta etapa.

-Durant el temps que vas estar al carrer vas rebre algun tipus d'agressió o de discriminació?

Sí.

-La voldries explicar?

Bé... ara mateix no estic molt preparat per explicar-la, però el que sí que et puc dir és que passen més coses de les que la gent explica.

Inclús, moltes vegades no les expliques ni al treballador social que tens assignat. Moltes vegades de la gran majoria de coses que et passen no se n'assabenten. Perquè moltes sorgeix la teva pròpia vergonya pel fet d'explicar-ho, pel fet que no et creuran....

Passen moltes coses, a mi potser menys sols pel fet de ser un home, i perquè jo sempre intento evitar els problemes. Però concretament en el cas de les dones és molt perillós... la gent és molt cruel.

-Com va ser la teva lluita diària?

En el meu cas va ser no ficar-me en problemes, anar a dinar, buscar un lloc per dutxar-me, buscar un lloc per dormir en el qual no et passi absolutament res.

-I després buscar feina?

Jo en el meu cas estic esperant d'entrar en una comunitat terapèutica, ja que he decidit deixar les drogues definitivament. Ara estic anant a un CAS (Centre d'Atenció Sanitària) però necessito entrar en una comunitat terapèutica perquè necessito treballar moltes més coses, ja que m'està costant seguir cap endavant. I l'objectiu final és aquest...és que

a mi la paraula reintegrar-me no m'agrada...però el fet de poder tenir una vida totalment normalitzada, com la que tinc.

Per això s'ha de treballar, crec que per això el que és fonamental és ser sincer amb un mateix, i el fet de dir: "necessito ajuda, i què? I la vull" no hi ha més.

-Com seria el teu projecte de futur, deixar les drogues i aconseguir un treball?

Deixar les drogues definitivament i poder funcionar sense elles. Després el tema del treball.

Diguem-ne que tot és una cadena: si jo aconseguixo deixar el meu problema amb les drogues i poder funcionar sense elles i poder tornar a relacionar-me amb la gent sense la necessitat de cap substància, em podré trobar un treball, que al seu torn em farà trobar una estabilitat. Aquesta estabilitat em permetrà que també es tracti d'una estabilitat econòmica i amb tota l'agrupació una vida.

-Aquest procés ja l'has iniciat?

Estic en el camí, el que passa és que és com tot: molt lent. És un camí molt lent, és un camí sense molts recursos públics i llavors clar, es fa més lent. I concretament també has d'anar lluitant, perquè a mi... "*Yo voy sin red, casi casi como aquel que dice...*" (riu) i costa, costa bastant, però en això estic... i a dies millors... hi ha dies pitjors...

Per sort no he tornat a consumir res des de ja fa gairebé 6 mesos i cap a 7.

I el que em vaig repetint és que fins aquí he arribat així, sol, i ara que tinc ajuda, he de tirar encara més cap endavant.

I en això estic, crec que aconseguint-ho.

-Creus que jugues amb avantatges (comparat amb les altres entrevistes) pel fet de ser d'aquí? Pel tema papers, DNI, etc.

Es podria dir que sí, que és un avantatge. Però avui en dia hi ha tal carència de recursos a tots els nivells que jo crec que ja gairebé estem al mateix nivell.

L'únic que t'assegura és poder arribar, potser, en 1 any, en 2 o en 3 a qualsevol altre lloc, però el recorregut és pràcticament és el mateix per a tothom. Ser d'aquí ajuda bastant, no et diré que no perquè t'estaria mentint. Crec que també és perquè hi ha molt mala fama en tot, és un ambient sud... (referint-se al Raval)

També penso que la gent que és o ha sigut drogoaddicta també ho té més difícil

Però avui dia amb els pocs recursos que hi ha, i les poques infraestructures que hi ha muntades, costa igual tant per uns com per a uns altres.

Et posaré un exemple. En l'alberg en el qual jo estic hi ha un alt percentatge de gent estrangera però també està havent-hi un alt percentatge de gent d'aquí. O sigui que no és una cosa que fa que ho tinguem més fàcil o ho tinguem menys fàcil, és que si hi ha un creixement de gent d'aquí, ens colpeja a tots.

-Si tu vas a buscar treball i/o ajudes, i expliques que has estat al carrer i en consum de drogues?

Això que ni se t'acudeixi! (*riu*) és el que t'estic dient, o sigui com que no es veu... és molt bonic perquè en la televisió, en els diaris o en les entrevistes que fan; tu només veus a gent triomfadora que ha aconseguit sortir d'avall, però no et diuen que hi ha més avall.

I hi ha molta gent de més avall que ha sortit i no se li visibilitza d'aquesta manera. Llavors el que passa és que la gent no ho sap, és com que no existeixen.

Tu mateixa ho has dit (abans de començar l'entrevista) que fins no t'has ficat en el tema, tampoc havies vist coses que estàs veient.

Jo crec que s'ha de visualitzar però sense dramatitzar. S'hauria de fer una campanya de visualització, però no només ara que s'apropen les eleccions (10N-2019) dient que s'ha de lluitar per uns pressupostos.

Hauria de ser continu. I que es veiés relaxat tal com és, sense tapar res.

Perquè el mateix que t'estic concedint en una entrevista a tu, ho puc donar també en una emissora de televisió o de ràdio, però ningú s'interessa.

Som aquell petit percentatge on ningú pensa que podrà arribar, i s'arriba.

ARRELS FUNDACIÓ

La *Fundació Arrels* és la fundació que té més voluntaris i és la que a més persones ha ajudat des de la seva creació el 1987 fins avui dia 2019, amb un total de 13.000, és difícil saber la xifra exacta, ja que dia rere dia es va actualitzant.

S'actualitza més la seva xifra respecte a les altres entitats anomenades anteriorment al marc teòric (Projecte Sostre i Càritas diocesana de Barcelona), ja que és una fundació que només es dedica a la gent sense sostre, i a la gent amb un gran risc d'exclusió social, per tant és la que més recursos els hi pot oferir.

A més, no només és reconeguda a l'escala de Barcelona, sinó que també se la reconeix en l'àmbit estatal i internacional, ja que fomenta la cooperació a escala europea per intentar de trobar alguna solució viable al problema dels sense sostre.

La fundació, un cop l'any treu una revista on informa dels seus projectes més destacables fins aquell moment, explica el que fa, com ho fa, també ens explica anècdotes interessants d'algunes persones sense sostre (en format entrevista), explica les properes activitats que faran per recaptar diners, etc.

A més d'aquestes revistes informatives, també treu fulletons informatius cada vegada que s'hi fa un recompte nou sobre quantes persones hi ha dormit pels carrers de Barcelona. O fulletons on s'indica totes les ajudes que estan obertes a Barcelona cap a la gent sense llar. Com per exemple: serveis d'higiene personal, serveis per poder-se desplaçar per la ciutat, per buscar feina, serveis perquè puguin conèixer els seus drets, etc.

També, trobem que cada cert temps treu fulletons informatius dirigits per a tota la ciutadania de Barcelona, o per a tota la ciutadania en general, on indiquen si les taxes de gent sense sostre han augmentat a la ciutat, si hi ha més homes o més dones, la situació que tenen, els seus perfils característics, les ajudes que reben, si aquestes persones se senten protegides, etc.

La creació i difusió d'aquests fulletons s'ha anat augmentant i actualitzant en els últims anys, a causa del gran increment de persones sense sostre que ha patit la ciutat.

· Veus del carrer

“Participar para mí es un estímulo”

Cuando llegué a Barcelona todo era nuevo para mí. Nunca había salido de Madrid y al principio fue como una aventura que no sabía cómo acabaría. Poco a poco me fui adaptando y pronto empecé a ir a Arrels a cambiarme de ropa y ducharme una vez a la semana.

*Desde el principio me propusieron varias actividades para hacer. Estuve haciendo rosas para regalar el día de Sant Jordi. Nunca había hecho nada de artesanía y me ha gustado hacerlo. **Lo mejor es ver el producto acabado y saber que va a servir***

***para algo.** También me propusieron colaborar en el equipo de Mantenimiento de la entidad; voy con ellos y montamos pisos para otras personas que han vivido en la calle, y arreglamos desperfectos.*

Participar y hacer cosas es mucho mejor que estar todo el día sin hacer nada. Para mí es un estímulo.

Miguel

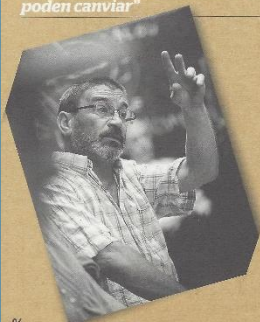
De què parlem quan parlem de participació?

En el nostre dia a dia decidim què farem, planifiquem el nostre temps lliure, anem a trobades de pares i mares o de veïns, col·laborem amb entitats socials o culturals... En una paraula: participem. En el cas de les persones sense llar, encara queda molt a fer. Qui decideix sobre la seva vida? Es té en compte la seva opinió per gestionar els recursos que utilitzen i elaborar polítiques?

Des de principis d'any, el equip directiu d'Arrels se sent l'opinió de persones que han viscut al carrer. Aconseguir-ho però, no va ser fàcil: mesos de debats dels responsables de l'entitat, experiències prèvies de participació en altres tipus d'activitats, canvi de la manera de fer per part de l'equip de treballadors i voluntaris... La pregunta era tan fàcil com complexa: de què parlem quan parlem de participació?

A Feantsa, la federació europea d'entitats que treballen amb persones sense llar, no tenen clar qui té l'experiència d'haver viscut al carrer és l'expert i qui hauria de poder decidir sobre la seva vida i influir sobre els serveis i les polítiques que els afecten directament.

"La participació és una eina que permet fomentar l'autoestima i l'autonomia de la persona i fer-la conscient que les coses poden canviar"

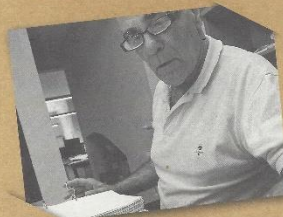
La participació és una eina que permet fomentar l'autoestima i l'autonomia de la persona i fer-la conscient que les coses poden canviar. Un exemple senzill: durant les últimes setmanes, diverses persones ateses a Arrels han entrat a viure a pisos individuals i elles mateixes han decidit com moblar els pisos i han anat a comprar els mobles.

A nivell més individual, es tracta de tenir en compte què vol la persona i quines capacitats té, així com facilitar el seu accés a drets i a recursos que ja existeixen o la xarxa normalitzada i que qualsevol ciutadà pot fer servir", explica Ester Sánchez, responsable de l'equip de Suport a la Persona d'Arrels. A nivell comunitari, es tracta de "promoure la participació de les persones que han viscut al carrer en les entitats que les atenen, que compartixin la seva experiència en el carrer perquè la manera de fer dels serveis canviï", afegeix Marta Oñaria que representa Arrels al grup sobre Participació de Feantsa.

Per fer possible aquesta participació, cal que la persona tingi establert un mínim la seva situació i tenir en compte que es necessitarà suport, perquè molts cops hi ha recaigudes.

De participar en activitats a la cultura de la participació
Arrels es va fixar com a objectiu promoure la participació ara fa cinc anys. Hi havia experiències puntuals però fins a aquell moment no s'havia tingut en compte de manera transversal. El primer pas va ser crear un equip on treballadors, voluntaris i persones ateses van començar a discutir què era i què no era la participació. Durant tot un any es van fer tallers adreçats als treballadors i voluntaris de l'entitat. El repte era passar de participar decorant el centre o escrivint un text per a la revista, a participar en les decisions que afecten els serveis que oferim a Arrels. Des d'aleshores s'han creat estructures per fer sentir la veu de tothom i les persones ateses seran implicades a gairebé tot: l'entitat en tasques diverses. Malgrat això encara hi ha reptes, com que la majoria de gent que hi participa està gairebé tothora de valor d'aquesta participació i visibilitzar-ne la utilitat i els resultats.

ALGUNES FORMES DE PARTICIPACIÓ A ARRELS

Support en tasques administratives
Actualitzar dades de la base social, escanejar documents i lliurar documents oficials són algunes tasques administratives en què col·laboren persones ateses a Arrels.

Sensibilització a estudiants
Persones que han viscut al carrer sensibilitzen i expliquen la seva experiència cada any a més de 2.300 nois i noies.

Manteniment del robar
El robar d'Arrels guarda la roba, mantes, sabates i productes d'higiene que ens arriba. Un equip de voluntaris i persones ateses en tenen cura.

Cridar #ningudormintalcarrer
De manera continuada sortim al carrer per recordar que no és normal haver de dormir al ras. Aquestes rutes no es podrien fer sense la participació de persones que han patit l'experiència.

Manteniment d'Arrels
L'equip de manteniment i logística d'Arrels compta amb un equip de persones ateses que participa fent petites reparacions i habilitant les instal·lacions i els pisos gestionats per l'entitat.

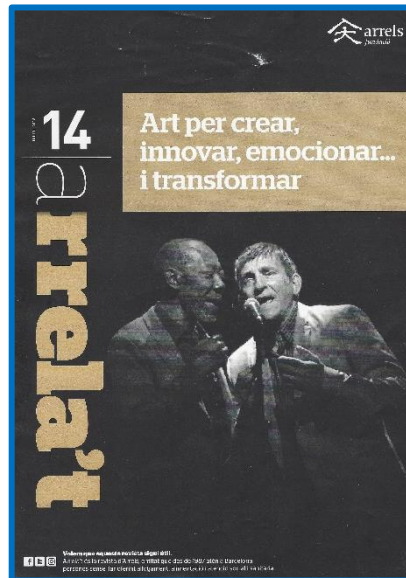
Espais per opinar i decidir
Proposar millores per a serveis com les dutxes i organitzar les activitats de temps lliure són algunes coses que organitzem en equip amb persones ateses, voluntaris i treballadors.

"La participació no ha canviat la meua vida però m'ha tornat la vida!"

Derek Holliday va viure fa temps al carrer i està vinculat a la Glasgow Homelessness Network, una plataforma d'entitats que atenen persones sense llar. En l'actualitat també forma part de la plataforma europea Feantsa, i hi aporta la seva experiència en temes de participació.

En aquesta revista remarquen molt la importància de la participació.

Mentre que en aquesta, la del 14 de juliol del 2018, la representació teatral, cinematogràfica i artística per donar visibilitat a aquest col·lectiu.

Dibujar para no olvidar

Con la misma rapidez con que desaparecen de la faz de la tierra las huellas de la guerra, también puede desaparecer el recuerdo del horror de la memoria de los hombres. **Yo no quiero olvidar.** El pasado nos fascina como un espejismo en la tarde triste. Mi pasado, un largo sueño revivido en el crepúsculo, una serie interminable de paisajes catastróficos vomitados por la enorme boca de la noche.

He optado en mi creación por esta forma de novela gráfica poética que, por ser la poesía la forma de arte más pura, se presta a vuelos de mayor idealización y de ternura.

Vivo mi pasado en mi presente. La vida aborrecible que viví ayer tiene continuación en la que relato hoy. Es el drama existencial de los arrojados a la calle. Es la sordidez de una tragedia personal abocada a la mayor de las miserias que, cualquiera que la haya sobrevivido, llevará grabada en su rostro y en su alma por el resto de sus días. Un mundo inconexo, enigmático, en un silencio y en una soledad inexplicables, con una tensión que presagia acciones de una violencia incontenible. Un mundo lleno de represalias, de aflicción y de dolor.

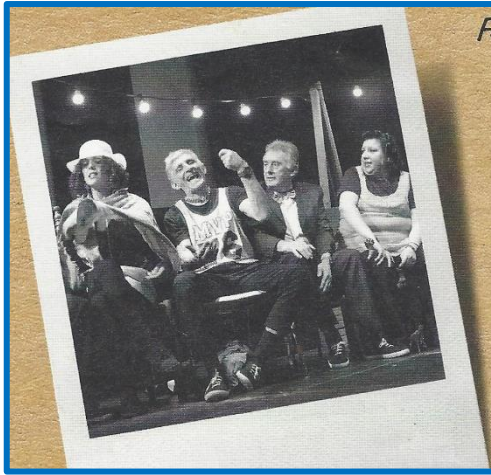
Miquel Fuster, autor de *15 años en la calle*

www.miquelfuster.com

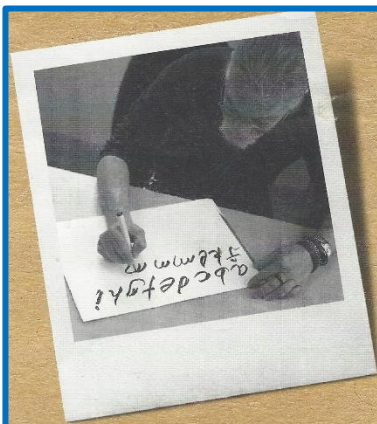
El Miquel ha viscut 15 anys al carrer i ho explica a través del còmic

Es el horror, el sobresalto que nos causan las cosas que pululan a nuestro alrededor, las que nos son más familiares y que, de pronto, se convierten en extrañas y peligrosas fuera de nuestro control. El transitar sin rumbo por la ciudad nocturna, donde las sombras se recortan insidiosas y las tinieblas construyen la escenografía de una pesadilla amenazante. Confiar solo en uno mismo. Estar solo, elegir el aislamiento como estrategia de resistencia. Como un esclavo mudo lucharás triturando el dolor entre tus dientes. Y nunca veremos una luz tan pura como en aquel momento que alumbre los eslabones de las cadenas rotas.

Fomentar la xarxa social

El fet que moltes de les iniciatives que impulem les portem a terme amb professionals del món artístic i cultural significa treballar de tu a tu, d'una manera més desenfadada i anar tots a una perquè tenim un objectiu comú. Ens va passar amb l'obra de teatre *L'últim crit*, en la qual van participar persones que han viscut al carrer, persones voluntàries i treballadores d'Arrels i actors i actrius professionals. Els rols es van desdibuixar i es van crear uns vincles des de la igualtat. Un procés semblant han viscut també els participants de l'obra de teatre *Sis Personatges*, que el juny passat van pujar a l'escenari del Teatre Lliure. "Ha estat un procés divertidíssim i inoblidable. Gairebé tots estàvem fent coses que no havíem fet mai i això ens ha fet treballar amb molta energia però també amb molta incertesa", explica Joan Yago, que ha escrit el text de *Sis Personatges* en col·laboració amb els actors que han viscut al carrer.

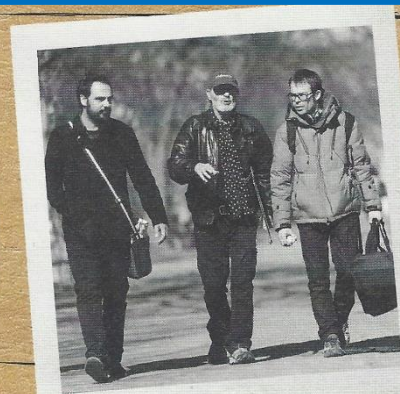
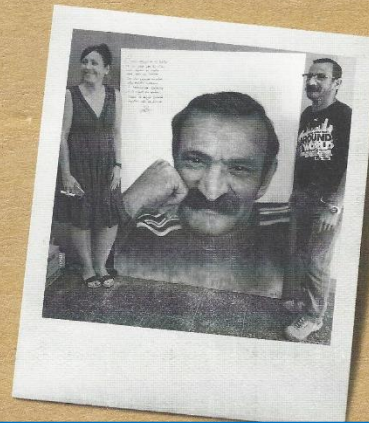

Recuperar l'autoestima i la motivació

A tots els projectes artístics i culturals que impulem o als quals ens sumem es treballa l'autoestima i la motivació. La majoria de les vegades surt d'una forma molt natural perquè la persona es converteix en protagonista, la seva veu es té en compte, surt de la rutina i li troba sentit a allò que fa. Ho hem vist als tallers de pintura, al grup de teatre d'Arrels que es troba cada setmana, al taller ocupacional... Al projecte **HomelessFonts.org**, per exemple, hem convertit la lletra cal·ligràfica de 12 persones en tipografies que es poden descarregar i la Gema, una de les protagonistes, resumia l'essència de la iniciativa: "No hi ha una lletra com la meua". El José, que ha participat al taller, també ho expressa: "Si hagués de destacar alguna cosa en majúscula seria l'autoestima, que servim per a moltes coses i no només per viure al carrer".

Expressar-se i desenvolupar habilitats

La fotografia, el teatre, els treballs manuals, etc, permeten expressar-se d'una manera o una altra; signifiquen repensar la realitat i, en conseqüència, repensar-se un mateix. Coneixeu la Samantha Bosque? És una artista l'obra de la qual es basa en el disseny i la pintura. Fa dos anys ens va proposar col·laborar: en el projecte *Vides inacabades*, una exposició de pintura en gran format que tenia com a protagonistes nou persones participants del projecte **HomelessFonts.org**. Les obres es van fer a quatre mans: la Samantha va pintar els retrats i cadascuna de les persones protagonistes va intervenir en el seu retrat escrivint les seves sensacions. Un altre exemple: de la mà de l'Elvira Postigo, que és enquadernadora professional i voluntària al taller d'Arrels, per Sant Jordi vàrem sortir al carrer amb una sèrie de **llibres inèdits** que adaptaven grans obres de la literatura universal a les experiències de les persones que viuen al carrer.

"El sentiment majoritari de les persones sense llar és 'som invisibles'. *Sense Sostre* vol posar la mirada en allò que preferim no veure i donar llum a realitats que, a força de ser ignorades, han deixat d'existir. Hem treballat amb persones que han viscut al carrer que no només han fet d'intèrprets sinó, sobretot, de testimonis per documentar el guió i apropar-lo a la realitat. En aquest sentit, els podem considerar coautors del projecte. Si amb la pel·lícula contribuïm a generar debat social i a incrementar l'espai que es dedica al sensellarisme, ja seria un èxit".

Xesc Cabot i Pep Garrido, directors de la pel·lícula *Sense Sostre*.

En canvi, aquest any, com que aquest any el nombre de persones sense llar a Barcelona ha augmentat, han fet una guia sobre què podem fer nosaltres com a ciutadans.
15 de juliol del 2019.

Recursos per viure o per sobreviure?

Cada dia rebem persones al nostre centre obert que viuen al carrer i que no saben on demanar ajuda. Des d'Arrels, no podem respondre totes les seves necessitats però les assessorem cap a altres recursos de Barcelona. Per millorar aquestes orientacions, hem creat una guia amb consells bàsics i que visibilitza una necessitat que tenim com a ciutat: comptar amb recursos que realment ajudin la persona a transformar la seva situació.

Els dies més freds de l'any, a uns 70 municipis catalans s'activen recursos per a les persones que dormen al carrer i en alguns municipis existeixen protocols específics. A Barcelona, on gairebé unes 1.200 persones dormen al carrer, aquest hivern ha obert un centre temporal amb 75 places fins al mes de març i les persones hi podien dormir fins a un màxim de 30 dies. També estava previst obrir 325 places més a diversos espais de la ciutat durant uns dies si la temperatura baixava dels 0°C però finalment no ha baixat i aquestes places no s'han habilitat.

Ara amb la calor, els recursos de l'operació fred estan tancats i en algun municipi s'activen 'operacions estiu' els dies en què

les temperatures pugen molt i se surt a repartir aigua entre les persones que viuen al carrer i a convidar-les a anar a centres climatitzats.

El motiu per obrir o no tots aquests recursos és que, amb segons quines temperatures, es considera que pot haver perill per a la persona. Però aquesta realitat ens genera preguntes: Com és que els recursos es guien pel termòmetre si una persona que viu al carrer està exposada a riscos durant tot l'any? Els recursos que existeixen actualment per a les persones sense llar, els serveixen per sobreviure o per transformar la seva realitat?

I tu, què pots fer com a ciutadà o ciutadana?

Trenca amb els prejudicis!

- » Una persona no viu al carrer perquè vol.
- » Una persona que viu al carrer escurça en 20 els anys de vida.
- » Un terç de les persones diuen haver patit agressions.
- » A Barcelona hi ha unes 2.200 places d'allotjament públiques i privades; la majoria estan ocupades però al carrer viuen un miler més de persones.

Si vius a la ciutat de Barcelona, orienta la persona cap al Servei d'Inserció Social. És el servei específic de l'Ajuntament de Barcelona per atendre persones que viuen al carrer. Es pot anar directament (passeig Pujades 29). També la pots animar a venir a Arrels perquè la puguem orientar.

Si vius a Catalunya però fora de Barcelona, pots orientar la persona cap al centre de serveis socials més proper. La solució no és anar a Barcelona perquè la persona es trobarà fora del seu context i de la seva xarxa de suport.

Les accions petites també sumen! Oferir un cafè o xerrar amb la persona motiven per seguir endavant.

El gener de 2019 van treure uns fulletons on ens informen què fan des de la seva fundació, perquè s'acaba vivint al carrer, com sensibilitzen a la societat, etc.

Perfil de les persones sense llar a Barcelona

- 10%** Altres
- 82%** procedeixen d'altres països
- 8%** procedeixen d'altres països
- 67%** 3 anys i 4 mesos és el temps que, de mitjana, les persones sense llar porten vivint al carrer
- 57%** entre 25 i 54 anys
- 58 anys** de mitjana edat
- 60 anys** d'esperança de vida
- 66%** diu no tenir ingressos
- 19%** pateix trastorns de salut crònics
- 44%** afirma no tenir targeta sanitària o no saber-ho
- 30,4%** diu haver estat víctima d'una agressió física i/o verbal

Font: Cens de persones que dormen al carrer a Barcelona. Arrels Fundació, 5 de juny de 2018.
 Font: Acte en record de les persones sense llar que ens han deixat. Arrels Fundació i altres entitats, 14 de novembre de 2018.

Qualsevol pot acabar vivint al carrer

Per què s'acaba vivint al carrer?

Una persona no acaba al carrer d'un dia per l'altre, la seva situació es va deteriorant amb el temps. Tampoc no hi ha una única causa, sinó una **successió de situacions**; alguns motius depenen de la mateixa persona i d'altres tenen a veure amb la societat en què vivim.

CAUSES DE S'ACABA VIVINT AL CARRER:

- SALUT FRÀGIL
- NIVELL EDUCATIU BAIX
- POCA XARXA SOCIAL
- NIVELL DE DEPENDÈNCIA
- DEFICULTATS PER TROBAR FEINA
- SEPARACIÓ DE LA PARELLA
- HABITATGES CAIRS
- MORT D'UN ESSER ESTIMAT
- MOVIMENTS MIGRATORIS
- DESCONEIXEMENT DELS SERVEIS BÁSICS
- IMPEDIMENTS PER PERMIS DE RESIDÈNCIA
- AUTIS I INSUFICIÈNCIES
- SERVEIS SOCIALS SATURATS
- PROCEDIMENTS LENTS
- MANCA DE PREVENCIÓ

Què fem?

Des de la creació d'Arrels l'any 1987, l'entitat ha atès més d'**11.500** persones sense llar a Barcelona.

El projecte d'Arrels va començar a gestar-se el 1986 sota el guiatge d'una trentena de persones preocupades per la situació de les persones sense llar a Barcelona, quan gairebé no hi havia serveis enfocats a aquesta realitat.

1987 S'obre el Centre Obert, un centre al Raval amb una dutxa amb dipòsit i un petit rober.

1989 Neix l'equip de carrer per crear lligams i confiança, convidant les persones sense llar a venir al centre.

1989 Es posen en marxa els equips d'acompanyament en hospitals i residències.

1990 Es crea un refugi d'acollida nocturn que funciona com a lloc de pas.

1994 S'obre un Centre Obert més gran per oferir més serveis.

1996 A l'atenció bàsica a les persones surtem activitats de lleure i oci.

1998 Arrels es constitueix com a fundació; fins aleshores, funcionava sota la cobertura de la Fundació Sant Pere Claver.

1999 Primeres habitatges compartits amb suport.

1999 Primeres campanyes per sensibilitzar la ciutadania i l'Administració. Primer recpte nocturn per saber quantes persones dormen al ras.

2001 Obre el taller prelaboral La Troballa.

2005 Entrem a FEANTSA, xarxa europea experta en sensellarisme.

2007 Fundem Fundació Mambré*. Obrim la Llar Pere Barnés, per a persones sense llar amb salut fràgil.

2008 Primer recpte de persones sense llar a tot Barcelona, organitzat per la XAPSLL (Xarxa d'Atenció a Persones Sense Llar).

2010 Impulsem a Twitter @Placido_Mo i el blog de Miquel Fuster per donar més veu a les persones sense llar.

2012 Nou projecte amb el dissenyador Curro Claret per crear mobles amb rerefons social.

2013 Impulsem el model Housing First, que aposta per l'accés a l'habitatge com a primer pas.

2015 Persones ateses comencen a formar part de l'equip directiu d'Arrels.

* La Fundació Mambré està formada per Arrels Fundació, Assis Centre d'Acollida, Filles de la Caritat de Sant Vicenç de Paül i l'Ordre Hospitalari de Sant Joan de Déu.

Els anys del 1997 al 2001 van ser anys de creixement a Arrels.

Neix l'ESMESS, Equip d'Atenció en Salut Mental per a Persones Sense Sostre.

Durant els últims anys, s'intensifica l'atenció a les persones sense llar, es potencia l'allotjament en pisos i es treballa perquè l'estada de les persones en un habitatge sigui estable en el temps.

Què fem? Accions i programes d'atenció

A Arrels oferim allotjament, alimentació i atenció social i sanitària a les persones sense llar que **acompanyem**. El punt de partida és saber què vol i què necessita la persona, cobrir les seves necessitats bàsiques i treballar perquè sigui com més autònoma millor.

VISITES AL CARRER

- Visites a persones que viuen al carrer.
- Crear vincles i detectar necessitats.
- Suport en tràmits.
- Coordinació amb altres serveis.

ATENCIÓ SANITÀRIA

- Tramitar la targeta sanitària.
- Dispensació de medicaments.
- Acompanyament al metge.
- Suport psicològic.

PRIMERA ACOLLIDA

- Un lloc on passar el dia.
- Serveis higiènics.
- Rober.
- Consigna. A Barcelona no hi ha serveis públics per deixar les teves coses quan vius al carrer o has de deixar la pensió on dormis.
- Un lloc on rebre la correspondència i trucades.
- Una millora de l'alimentació i de la salut.

ACTIVITATS AMB SENTIT

- Activitats lúdiques i culturals. Aquest tipus d'activitats serveixen per millorar l'autoestima, fomentar habilitats socials i tornar a vincular les persones amb la ciutat i l'entorn.
- Taller ocupacional.

ALIMENTACIÓ

- Dinar i sopar a la llar.

NO ESTAR SOL

- Visites a les residències. Quan una persona atesa entra a viure en una residència de gent gran, la seguim visitant per no trencar el vincle.
- Visites a gent hospitalitzada. A tothom ens agrada que ens visitin quan som a l'hospital, per això anem a veure les persones sense llar que coneixem i que estan ingressades.
- Acompanyament en la mort. Quan una persona sense llar es mor, fem els tràmits necessaris i anem al cementiri perquè no estigui sola durant l'enterrament.

ALLOTJAMENT

- Pisos individuals o compartits.
- Pisos assistits. Hi ha persones que, per motius de salut i mobilitat, necessiten suport en algunes tasques de la llar.
- Llar residencial Pere Barnés. És un espai temporal perquè la persona amb una salut fràgil pugui estar-s'hi mentre es troba un centre adaptat a les seves necessitats.
- Taller de cerca d'habitacions.
- Recursos de baixa exigència com el Pis Zero.
- Servei de bugaderia. Per a persones que viuen en pensions o habitacions.

SUPORT SOCIAL

- Assessorament jurídic.
- Empadronaments, DNI, permisos de residència.
- Tramitació d'ajuts.

Què fem? Sensibilitzem la societat

La complicitat de la societat és imprescindible per assolir el repte **#ningúdormintalcarrer**, per això des dels inicis d'Arrels hem fet més d'un miler de xerrades a escoles, instituts, universitats i altres grups per mostrar la realitat de les persones sense llar.

FEM XERRADES

- Fem xerrades de sensibilització a joves i grups.
- Persones que han viscut al carrer expliquen la seva experiència.

VISIBILITZEM LA PROBLEMÀTICA

- Sortim al carrer per dir que no volem #ningúdormintalcarrer.
- Impulsem campanyes de sensibilització.

RECOLLIM DEMANDES CIUTADANES

- Recollim idees i propostes de la ciutadania a favor de les persones sense llar i de la fundació.
- Assesorem per telèfon i de manera *online* sobre situacions de persones sense llar.

EDITEM MATERIALS

- Us recomanem **Miguel, 15 años en la calle**, amb l'experiència biogràfica de Miquel Fuster.

Transformem situacions injustes

Si les institucions polítiques no es creuen que és possible aconseguir que **ningú dormi al carrer**, el repte no s'assolirà mai. Des d'Arrels col·laborem perquè això sigui possible, aportant la nostra visió en grups de treball institucionals i incidint per millorar polítiques relacionades amb l'acció social i l'habitatge, entre d'altres.

PARTICIPEM

- Participem en grups de treball de l'Ajuntament de Barcelona, la Generalitat de Catalunya i la xarxa europea per millorar polítiques que afecten les persones sense llar.
- Proponem alternatives als partits polítics.
- Treballem en estreta col·laboració amb els serveis socials de Barcelona.
- Ens coordinem amb altres entitats socials als barris, les ciutats, Catalunya, l'Estat espanyol i Europa.

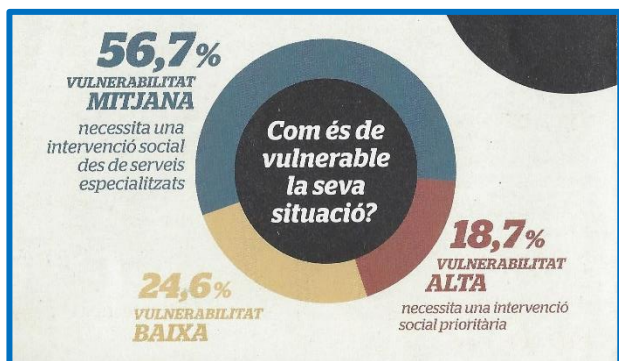
FEM RECOMPTES I CENSOS

- Impulsem recomptes per saber quantes persones dormen al carrer.
- Incidim políticament perquè a Catalunya es facin recomptes de manera continuada.
- Assesorem administracions i enjutsats per fer recomptes i censos.
- Fem censos per saber qui són i quines necessitats tenen les persones sense llar.

DENUNCIEM

- Detectem situacions d'abusos i les denunciem davant la justícia.
- Denunciem situacions injustes i les visibilitzem als mitjans de comunicació.

Fulletó informatiu per a tota la ciutadania sobre els drets bàsics. Informació sobre el suport social que reben les persones sense llar i en quina situació es troben.

Qualsevol persona necessita...

- Menjar
- Tenir salut
- Sentir-se protegida

Tothom tenim dret a...

- Estar empadronats
- Accedir al metge
- Tenir una llar
- Tenir suport de serveis socials

Quina situació tenen?

- 3 anys i 4 mesos** vivint al carrer
- 58%** fa un any o més que dormen al carrer
- 43%** empadronades a Barcelona
- 66%** no reben cap prestació
- Una de cada cinc persones** no es pot fer càrrec de necessitats bàsiques
- 37,4%** s'acompanyen d'un animal

Tot i que més persones reben una prestació social respecte 2016, dos terços encara no disposen d'aquests recursos.

Tres de cada quatre persones no tenen ingressos ni de prestacions, ni d'herències ni de treball en negre.

Se senten protegides?

- 31,6%** víctimes d'agressions físiques i/o verbals
- 40,6%** de les dones diuen haver rebut agressions
- 20,1%** tenen causes legals pendents
- 15,4%** han estat retingudes a comissaria
- 4,2%** forçades, enganyades o pressionades

Un 2,5% més de persones que l'any 2016 explica que la seva situació de sensellarisme té a veure amb una experiència traumàtica.

Poden anar al metge?

46% amb problemes de salut física

25,1% amb malalties cròniques

47,5% tenen targeta sanitària

1 de cada tres persones
ha rebut atenció mèdica a urgències

19,9% han estat ingressades a l'hospital

19,6% han necessitat una ambulància

Comparat amb el 2016, més persones han necessitat una ambulància i menys persones disposen de targeta sanitària. També augmenten els casos de malaltia crònica.

LLOCS PER DORMIR:

Dormir

Aquests centres per dormir són d'accés directe; pots anar pel teu compte. A Barcelona, a més, existeixen altres tipus de recursos residencials però per accedir-hi cal consultar primer al teu treballador/a social.

Albergs

Hi ha 3 albergs a Barcelona on pots anar directament. Són temporals. La majoria tenen habitacions compartides. Si ets dona, hi ha habitacions separades.

1

Centre Residencial de Primera Acollida Sant Gervasi

c/ Císter, 20

L7 Av. Tibidabo

Tots els dies, de 20h a 9h. El registre per entrar és a les 20h.

2

Centre Residencial de Primera Acollida Zona Franca

c/ Número 60 Zona Franca, 9

21, 23, 109, 37 i V3

Obre tot el dia.

3

Equipament integral Nou Barris

c/ Marie Curie, 20

L4 Lluçmajor

Tots els dies, de 20h a 8h.

Albergs d'hivern

4

Centre d'Estades Breus

c/ Llacuna, 25

L4 Llacuna

Aquest centre està obert entre els mesos de desembre i març. També obre quan la temperatura baixa dels 5°C. Hi pots anar directament i a qualsevol hora.

Quan la temperatura és de 0°C o menys, s'habiliten 325 places més en diferents centres que estan per Sant Martí i Sant Gervasi. Informa't al Centre d'Estades Breus, als centres de dia o a les entitats.

PERSONES QUE VIUEN AL CARRER DIUEN...

✓ **L'alberg sol estar ple** amb llista d'espera de dies o setmanes. Si tens telèfon i els hi deixes el teu número, et trucaran.

✓ **Vigila les teves coses**, sobretot la documentació.

✓ Si tens diners, **lloga una habitació**. Busca-la per internet, als locutoris i centres de dia de l'ajuntament. Segons el moment de l'any, trobes hostals compartits d'entre 6€ i 12€ però necessites documentació; recorda ser educat/ada.

✓ Al carrer, **no t'estiris directament al terra**, aconsegueix un cartró o material aïllant.

✓ **Busca un lloc segur**. Les sales d'espera dels hospitals, les estacions i l'aeroport són una opció. Recorda que es tracta d'espais privats amb una normativa i dependrà de cada empresa que et deixin estar.

✓ Dorm durant el dia. **Pots anar als centres de dia** de l'ajuntament o d'Arrels. També és segur la biblioteca, els centres cívics, l'estació de bus o metro.

✓ Si fa fred, calor o plou, **busca un lloc cobert**.

LLOCS PER ALIMENTAR-SE:

Alimentar-te

Als menjadors municipals pots anar pel teu compte un màxim de tres dies a l'any. Si necessites anar-hi més, demana al teu treballador/a social que faci una derivació. Als menjadors privats, dependrà de si estan a la màxima capacitat o no.

Menjadors socials públics

5 Menjador social de Navas
Av. Meridiana, 238-240
L1 Navas
De dilluns a diumenge de 12h a 14h.

6 Menjador social de Paral·lel
Av. Paral·lel, 97 bis
L2 i L3 Paral·lel
Tots els dies, de 12h a 13h. Des de les 10h també pots entrar per descansar. Els dies laborables fan activitats de 15h a 17h.

7 Assís centre d'acollida
c/ Isaac Albéniz, 14-18
L6 Reina Elisenda
De dilluns a dissabte de 8:30h a 12h. Diumenge de 9h a 12h. Pots entrar amb el teu gos. Si tens morrió, porta'l.

8 Associació Social Yaya Lluïsa
Plaça Raspall, 1
L4 Joanic
L4 i L5 Verdaguier
Dimarts i dijous de 9h a 11h.

9 Barcelona Actua
c/Om, 12
L2 i L3 Paral·lel
Dissabte i diumenge, de 9h a 10:30h.

10 Església Exèrcit de Salvació
c/ Robí, 18
L3 Fontana
De dilluns a divendres de 8:30h a 9:30h.

11 Hospital de campanya de Santa Anna
c/Santa Anna, 29
L1 i L3 Plaça Catalunya
Tots els dies de 8h a 11h. També pots anar a descansar entre les 8h i les 20h.

12 Lola No Estás Sola
c/ Baltasar Gracian, 24-26 (local de l'associació de veïns Prosperitat)
L4 Via Júlia
Dimarts i dijous de 10:30h a 12:30h. Espai específic per a dones. Et poden facilitar productes d'higiene femenina. Dimecres de 17h a 19h fan activitats.

13 Mañana en compañía
c/ Elisa, 23
L7 Pubxet
De dilluns a divendres de 10:30h a 12h.

14 Menjador Social Sant Cebrià
c/ Arenys, 65
L5 El Coll-La Teixonera i L3 i L5 Vall d'Hebron
Dilluns a dissabte de 8:30h a 9:30h.

Alimentar-te

15 Nueva Vida
c/ Robadors, 7
L3 Liceu
De dilluns a dissabte a les 9h.

16 Obra Social Santa Lluïsa de Marillac
c/ Sant Carles, 33
L4 Barceloneta
De dilluns a divendres de 8:45h a 11h.

17 Patronat Social Escolar
c/ Provença, 389
L2 i L5 Sagrada Família
Tots els dies a les 10h.

Dinar

18 Menjador Reina de la Paz
Plaça de Sant Agustí, 2
L3 Liceu
Dilluns, dimarts, dimecres, divendres i dissabte de 10:15h a 11:15h. Diumenge de 10:30h a 11:15h.

19 Menjador solidari Gregal
Rambla Prim, 22
L4 El Maresme-Fòrum o Besòs Mar
De dilluns a divendres de 13h a 15h.

Berenar o sopar

Hi ha pocs llocs on sopar calent. Algunes entitats ofereixen sopar a les estacions de tren i autobusos com, per exemple, la de Sants.

20 TANCAT
Amásdes, Casa Solidaria, Tèrikè i Silo
c/Sardenya, 29
L4 Ciutadella - Vila Olímpica
Dilluns cada quinze dies, de 20h a 22h. Dimarts i dimecres de 20h a 21h. Dijous a les 21h. Divendres a les 20h.

9 Barcelona Actua
c/ Om, 12
L2 i L3 Paral·lel
Dijous de 18:45h a 20h. També trobes un espai per descansar des de les 17:30h.

21 Comunitat de Sant'Egidio - Casa de la Solidaritat
c/ Ataülí, 12
L3 Liceu i L4 Jaume I
Dimarts de 18:30h a 19:30h i dissabte de 17h a 18:30h.

22 La Merienda
c/ Roger de Llúria, 70 (claustre de la parròquia de la Concepció)
L4 Girona
L3 Passeig de Gràcia
Dilluns i dimecres de 17h a 20h.

23 La Terrasseta
c/ Fraternitat, 40
L3 i L5 Diagonal
L4 i L5 Verdaguier
De 18h a 20h.

15 Nueva Vida
c/ Robadors, 7
L3 Liceu
Dilluns, dimecres, divendres, dissabte i diumenge, a les 19:30h.

24 Parròquia Maria Reina
c/ Moneders, s/n
L3 Zona Universitària
De dilluns a dissabte a partir de les 18h.

PERSONES QUE VIUEN AL CARRER DIUEN...

- ✓ Als menjadors **no trobaràs una dieta molt variada.**
- ✓ Si necessites una **dieta especial** (per al·lèrgies, intoleràncies, etc.), explica-ho a l'educador/a del menjador.
- ✓ Hi ha fleques que donen allò que els ha sobrat aquell dia.
- ✓ També hi ha **comerços que donen menjar** a canvi de què els ajudis en alguna tasca.
- ✓ No esperis fins l'últim moment i procura arribar amb antelació. Els horaris poden canviar.
- ✓ A llocs de Barcelona com l'estació de Sants i del Nord, hi ha grups de gent que ofereixen entrepanes o sopar a la nit.

LLOCS D'HIGIENE PERSONAL:

Higiene personal

A la majoria dels espais on et pots dutxar, pots també quedar-te una estona per descansar i resguardar-te.

Serveis higiènics públics

Els serveis de dutxa públics obren pel matí.

27
Centre de Dia Horta
c/ Camí de l'Església, 4
L3 Valldaura
De dilluns a dissabte a les 8:30h. Es fan 35 serveis; millor si hi vas a les 8h.

25
ARD-Lluís Companys
Davant del Portal Nou, s/n.
L1 Arc del Triomf
De dilluns a dijous de 8:45h a 13:30h i de 18h a 24h; i divendres de 8:45h a 11:45h i de 15:30h a 19:30h. Aquest servei s'adreça a persones amb consum habitual de droga.

28
Centre de Dia Meridiana
Av. Meridiana, 197
L1 Navas
De dilluns a divendres de 16h a 19h. Has de demanar cita la tarda del dia abans.

26
CAS Sala Baluard
Av. Drassanes, 13-15
L3 Drassanes
De dilluns a divendres de 7h a 21h, caps de setmana de 8h a 21h i festius de 10h a 19h. Aquest servei s'adreça a persones amb consum actiu de droga per via inhalada i/o injectada. Abans caldrà que parlis amb un educador/a.

29
Centre de Dia Poble Sec
c/ Font Honrada, 8
L3 Poble Sec
L1 Espanya
De dilluns a divendres, de 9h a 11h. Has d'anar el dilluns a les 8h per demanar cita per a la següent setmana.

3
Equipament Integral Nou Barris
c/ Marie Curie, 20
L4 Lluçmajor
De dilluns a diumenge de 17h a 18h. Pots demanar cita el mateix dia a partir de les 8h.

Higiene personal

Serveis higiènics privats

Cada entitat té un criteri d'accés diferent; hauràs de parlar primer amb la persona responsable i potser no et donen resposta el primer dia. Intenta vincular-te a algun dels recursos. No podràs dutxar-te cada dia, sinó un màxim de 2-3 dies a la setmana.

8
Associació Social Yaya Lluïsa
Plaça Raspall, 1
L4 Joanic
L4 i L5 Verdaguera
Dimarts i dijous de 9h a 11h.

31
Centre Obert Heura
Av. República Argentina, 1
L3 Lesseps
De dilluns a dijous, de 16:30h a 19:30h. Cal que demanis cita prèvia. Els divendres està obert però només per descansar.

30
Arrels Fundació
c/ Riereta, 24
L2 i L3 Paral·lel
De dilluns a divendres de 9:30h a 13h i de dilluns a dissabte de 16h a 19:30h. Ofereix aquest servei a aquelles persones que tenen alguna dificultat per accedir als serveis de dutxes municipals. Pots entrar amb el teu gos. Si tens morrió, porta'l.

32
Gimnàs social Sant Pau
Ronda de Sant Pau, 46
L2 i L3 Paral·lel
L2 Sant Antoni
Servei de dutxa de dilluns a diumenge d'11h a 13h i de dilluns a divendres de 20h a 22h. Cal que portis tovallola i el material que necessitis.

7
Assís centre d'acollida
c/ Isaac Albéniz, 14-18
L6 Reina Elisenda
De dilluns a dissabte de 8:30h a 12h, amb cita prèvia. Pots entrar amb el teu gos. Si tens morrió, porta'l.

Aconseguir roba

8
Associació Social Yaya Lluïsa
Plaça Raspall, 1
L4 Joanic
L4 i L5 Verdaguera
Dimarts i dijous de 9h a 11h.

33
L'hora de Déu
c/ Reina Amalia, 5
L2 i L3 Paral·lel
Dimarts de 16:30h a 18h.

34
Obra Mercedària
c/ Torres Amat, 15
L1 i L2 Universitat
Has d'anar durant el matí per demanar el servei. De dilluns a divendres, de 10h a 13:30h.

35
Parròquia Sant Josep Oriol
c/ Villarroel, 83
L1 Urgell
Dijous de 17:30h a 19:30h.

36
Sant Bernat de Claravall
c/ Pedraforca, 2
L11 Ciutat Meridiana
Dilluns de 15h a 18h.

37
Sant Oleguer
c/ Nàpols, 137
L2 Tetuan
Dimarts de 16:30h a 19:30h.

Rentar la roba

3
Equipament Integral Nou Barris
c/ Marie Curie, 20
L4 Lluçmajor
Cal que demanis cita prèvia amb uns dies d'antelació. Pots anar a partir de les 9h tots els dies de la setmana.

Servei de perruqueria

29
Centre de dia Poble Sec
c/ Font Honrada, 8
L3 Poble Sec
L1 i L3 Espanya
Pots demanar cita prèvia de dilluns a diumenge de 8h a 20h. Et donaran un tiquet que et servirà per anar a una perruqueria.

31
Centre Obert Heura
Av. República Argentina, 1
L3 Lesseps
Els dilluns, de 16:30h a 19:30h. Cal que demanis cita prèvia.

38
Perruquers sense fronteres
Plaça de la Concòrdia, 1
L3 Les Cortes
El primer dilluns de mes, de 16h a 18h (si és festiu passa al següent).

39
Tijeras Solidarias
c/ Om, 12
L2 i L3 Paral·lel
Cada primer diumenge de mes, de 9h a 10:30h.

Servei de podologia

A Barcelona no hi ha cap servei obert de podologia on puguis anar. Si t'han diagnosticat clabetis, comenta-ho amb el metge de capçalera perquè tens dret a tenir 3 visites a l'any.

PERSONES QUE VIUEN AL CARRER DIUEN...

- ✓ Els serveis de dutxa solen estar cap a la perifèria. Busca un lloc on et deixin dutxar de manera estable.
- ✓ Hi ha pocs llocs on rentar la roba. Als serveis de dutxa, pots deixar la teva roba i et donen una altra.
- ✓ A festiu pots dutxar-te a la platja. Recorda que et poden sancionar si fas servir sabó.
- ✓ Aprofita els WC públics que hi ha per Barcelona. També pots entrar als serveis dels mercats, centres cívics, biblioteques, centres mèdics...
- ✓ Si et rentes o rentes la roba a la font et poden sancionar.
- ✓ Als robbers, ves-hi a primera hora. Si és la primera vegada, digues-ho, perquè en alguns t'atendran preferentment.
- ✓ Si tens una mica de diners, pots comprar roba a botigues de segona mà o pagar un gimnàs per dutxar-te.
- ✓ Procura tenir molta cura dels teus peus. No caminis en excés i intenta mantenir una bona higiene i que estiguin secs. Als serveis de dutxa i als robbers pots intentar aconseguir calçat en bones condicions.

LLOCS PER PROTEGIR LES TEVES COSES

I LLOCS PER SI HAS PATIT ALGUNA AGRESSIÓ:

Protegeix les teves coses		Si has patit un delicte o agressió
<p>Estigues alerta, la teva seguretat depèn molt de que siguis conscient del teu entorn. Algunes persones poden representar una amenaça per a la teva seguretat, altres poden pensar que tu ets l'amenaça. Sigues prudent i respectuós/osa.</p> <div style="display: flex; justify-content: space-between; align-items: flex-start;"> <div style="width: 45%;"> <h3>Consignes durant el dia</h3> <p>11 Hospital de campanya de Santa Anna c/ Santa Anna, 29 L1 i L3 Plaça Catalunya Tots els dies de 8h a 20h.</p> <h3>Consignes de llarga durada</h3> <p>30 Arrels Fundació c/ Riereta, 24 L2 i L3 Paral·lel De dilluns a divendres de 9:30h a 13h i de dilluns a dissabte de 16h a 19:30h. Sempre que hi hagi lloc podràs guardar les teves coses durant un mes, amb possibilitat de renovació. També pots demanar guardar la documentació.</p> </div> <div style="width: 45%; border: 1px solid #800000; padding: 5px;"> <p style="background-color: #800000; color: white; padding: 2px; text-align: center;">PERSONES QUE VIUEN AL CARRER DIUEN...</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Vigila les teves pertinences. Mentre dorms, assegura les teves bosses, les sabates i la documentació. ✓ Guarda la teva documentació en un lloc segur; pots fer fotocòpies i portar-les a sobre. ✓ Si perds o et roben la roba, les sabates o la documentació, pots demanar ajuda als centres de dia, les entitats i els albergs. Els hi pots demanar que et guardin la documentació. ✓ Recorda que si has consumit alcohol o altres substàncies seràs més fràgil i no podràs estar alerta. </div> </div>	<h3>Si vius al carrer i algú t'agredeix.</h3> <p>És important denunciar, per a tu i perquè no li passi a altres persones.</p> <div style="border: 1px solid #800000; padding: 5px; margin-top: 10px;"> <p style="background-color: #800000; color: white; padding: 2px; text-align: center;">Ves a un servei d'urgències mèdiques.</p> <p>Demana l'informe com a prova i que facin constar que has rebut una agressió.</p> <p style="background-color: #800000; color: white; padding: 2px; text-align: center;">Ves a la policia a fer la denúncia.</p> <p>Si has patit l'agressió pel fet de viure al carrer, per la teva procedència o perquè no tens recursos econòmics, comenta-ho i comprova que apareix a la còpia de la denúncia que et donaran.</p> <p style="background-color: #800000; color: white; padding: 2px; text-align: center;">Si no vols anar a la policia o abans vols orientació, pots trucar a Arrels Fundació.</p> <p>Un equip jurídic et podrà orientar sobre què fer si has rebut una agressió. Si no responen en el moment, deixa un missatge de veu o un whatsapp i et trucaran.</p> <p style="text-align: center;">30 Arrels Fundació 635439400</p> </div>	<div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div style="width: 45%;"> <h3>Altres llocs on et poden ajudar:</h3> <p>7 Assís centre d'acollida c/ Isaac Albéniz, 14-18 L6 Reina Elisenda De dilluns a dissabte de 8:30h a 12h. Pregunta per l'equip d'educadors i educadores perquè t'orientin.</p> <p>40 Oficina per la No Discriminació de l'Ajuntament c/ Ferran, 32 L4 Jaume I Dilluns i divendres de 9h a 14h. Dimarts i dijous de 9h a 16h. Dimecres de 9h a 20h.</p> <p>41 Jutjat de guàrdia Gran Via de les Corts Catalanes, 111 (Ciutat de la Justícia) L1 Santa Eulàlia Ildefons Cerdà Ciutat de la Justícia Obert 24 hores.</p> </div> <div style="width: 45%;"> <h3>Si has estat víctima de violència de gènere</h3> <p>Pots trucar al servei d'atenció permanent contra la violència masclista: 900 900 120. És gratuït i confidencial. Ves el més aviat possible al servei d'urgències d'un centre mèdic; no et dutxis ni et canviïs de roba per conservar les proves de l'agressió.</p> <p>42 Servei d'Atenció, Recuperació i Acollida (SARA) c/ Marie Curie, 16 L4 Lluçmajor Pots demanar visita trucant de 8h a 20h al telèfon 933532715. També pots anar directament, en cas d'urgència, de dilluns a divendres de 9h a 17h.</p> <p>43 Centre d'Urgències i Emergències Socials de Barcelona (CUESB) c/ Llacuna, 25 L4 Llacuna Pots anar en situacions d'urgència, les 24 hores tots els dies de l'any.</p> </div> </div> <div style="border: 1px solid #800000; padding: 5px; margin-top: 10px;"> <p style="background-color: #800000; color: white; padding: 2px; text-align: center;">PERSONES QUE VIUEN AL CARRER DIUEN...</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Ves amb compte sobretot els caps de setmana, tot canvia del dia a la nit. ✓ Si et roben la roba, les sabates o la documentació, demana ajuda d'emergència a algun servei o entitat de confiança. Els centres de dia municipals obren els diumenges. </div>

QUÈ POTS FER PER DESPLAÇAR-TE PER LA CIUTAT? I PER BUSCAR FEINA?

Desplaçar-te per la ciutat

Per anar d'un recurs a l'altre de la ciutat necessitaràs desplaçar-te en transport públic. Pots demanar descomptes o ajudes per tenir la targeta de metro, bus o ferrocarril.

Si estàs a l'atur

Si estàs a l'atur i buscant feina, pots demanar un descompte en la targeta de transport mensual.

Pots informar-te a les oficines del Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC).

<http://serveiocupacio.gencat.cat/ca/soc/oficines-de-treball/>

Si tens pocs ingressos

Si tens pocs ingressos també pots demanar ajuda per al transport públic, tramitant la targeta rosa o bé la targeta de ferrocarrils de la Generalitat. Recorda que:

- ✓ Has d'estar empadronat/da a Barcelona o l'àrea metropolitana.
- ✓ Has de tenir més de 60 anys (per a la targeta rosa) o 65 anys (per a la targeta dels ferrocarrils).
- ✓ També la pots demanar si tens acreditada una discapacitat igual o més del 33%.

Per demanar la targeta rosa

Ves a qualsevol oficina de l'ajuntament de Barcelona; costa 6,72€ i dura un any.

<http://ajuntament.barcelona.cat/targetarosa/>

Per demanar la targeta del ferrocarril

Ves al c/ Avenir 6; costa 5€ i dura entre tres i cinc anys.

◆ L3 i L5 Diagonal

◆ S1 i S2 Gràcia

<https://www.fgc.cat/>

PERSONES QUE VIUEN AL CARRER DIUEN...

✓ **Prepara't per caminar** perquè els recursos estan lluny uns dels altres.

✓ Si vas en metro o autobús **sense bitllet et poden sancionar**. Procura tenir sempre una targeta de transport.

Buscar feina

Apunta't a les oficines del Servei d'Ocupació de Catalunya per rebre ofertes de feina, propostes de cursos formatius i assessorament.

Als centres de dia de l'ajuntament hi ha ordinadors on podràs fer el currículum, buscar feina per internet, etc.

22

La Merienda

c/ Roger de Llúria, 70 (claustre de la parròquia de la Concepció)

◆ L4 Girona

Dilluns i dimecres de 17h a 20h. Aquest recurs s'adreça únicament a persones amb la documentació vigent.

44

Barcelona Activa

c/ Llacuna, 162-164

◆ L1 Glòries

L2 Clot

De dilluns a dijous de 8:30h a 18:30h i divendres de 8:30h a 15h.

45

Feina amb Cor

c/ Ardèvol, 5

◆ L9 i L10 Bon Pastor

De dilluns a divendres de 9h a 19h.

PERSONES QUE VIUEN AL CARRER DIUEN...

✓ Procura tenir un **mòbil** o mail perquè et puguin contactar.

✓ Si tens una **entrevista de feina i necessites dutxar-te** i anar mudat, busca alguna entitat amb recursos higiènics i rober. També necessitaràs un lloc per guardar les teves coses.

✓ Adapta't als cursos que hi hagi disponibles; servirà perquè vegin que estàs actiu/va.

✓ Al **currículum no cal que posis cap adreça postal**; tampoc cal posar foto ni dir la teva edat.

Estigues comunicat

És important que estiguis connectat/ada i localitzable. Aconseguir un lloc on rebre la correspondència perquè ho necessitaràs per a la majoria de tràmits.

Rebre les cartes

30

Arrels Fundació
c/ Riereta, 24

◆ L2 i L3 Paral·lel

De dilluns a divendres de 9:30h a 13h i de dilluns a dissabte de 16h a 19:30h. Si no coneixes cap altra entitat o ningú de confiança, et pot facilitar aquest servei mentre vius al carrer.

Connectar-te a internet

Trobes ordinadors i wifi a les biblioteques i als centres de dia de l'ajuntament.

CONEIX ELS TEUS DRETS!

Coneix els teus drets

Coneix els teus drets

Totes les persones tenim drets, no ho oblidis. Si no tens targeta sanitària, pots anar d'urgències al metge; també pots empadronar-te encara que visquis al carrer i, si creus que algun dret se t'ha vulnerat, pots fer una queixa.

Empadrona't

Es important saber on estàs empadronat/da per acreditar que vius de manera permanent en un municipi i per tramitar ajuts.

A Barcelona et pots empadronar sense domicili fix si tens el teu DNI o passaport vigent. Pregunta a l'Oficina d'Atenció al Ciutadà que tinguis més a prop.

Si la teva nacionalitat no és espanyola, has de renovar el padró cada dos anys.

PERSONES QUE VIUEN AL CARRER DIUEN...

✓ Per empadronar-te sense domicili fix t'hauràs d'identificar. Si has perdut o no tens DNI, prova amb una fotocòpia amb la denúncia. Si has perdut el passaport, prova amb el justificat de sol·licitud de denúncia.

✓ Necessitaràs una carta del teu treballador/a social. Si no tens treballador/a social, vés al SIS.

✓ Pensa en quina zona et mous normalment perquè et facin el padró sense domicili fix allà on t'interessa més.

Tenir targeta sanitària

Amb la targeta sanitària pots anar al metge i tenir una atenció sanitària continuada. Recorda que als centres d'atenció primària hi ha treballadors/es socials que et poden ajudar, per exemple, a comprar la medicació.

La tramitació inicial és gratuïta. Necessites tenir un document d'identitat vigent, estar empadronat i estar donat d'alta a la Seguretat Social.

Si ets estranger, no estàs donat d'alta a la Seguretat Social i tens ingressos inferiors a la renda bàsica (604 €) també pots tramitar la targeta sanitària.

Si ets d'un país comunitari, et demanaran un document de la seguretat social del teu país per saber si et cobreixen o no les despeses sanitàries.

Anar al metge sense targeta sanitària

Tothom té dret a rebre assistència sanitària pública d'urgència. Si tens una urgència mèdica i no tens targeta sanitària, ves a qualsevol servei d'urgències. Si no et pots moure, truca al 112; és gratuït.

46
Salut i Família
c/ Via Laietana, 40
L1 Urquinaona i L4 Jaume I

De dilluns a divendres, de 9h a 12h, pots demanar una entrevista amb el treballador/a social. Et poden informar si tens problemes per tenir la targeta sanitària i si necessites medicació per a malalties no cròniques. Si no tens targeta sanitària, tenen un metge un dia a la setmana i et poden assessorar si un centre mèdic públic et fa factura.

On anar si consumeixes drogues

La Generalitat té un servei telefònic gratuït: 900 900 540. Per rebre tractament, cal anar a un centre especialitzat.

Truca al 900 900 540 i et diran quin centre et correspon. Si consumeixes de manera activa, als centres de reducció de danys t'ofereixen punts d'intercanvi de xeringues, espais de venopunció assistida i atenció social.

26
CAS Baluard
Av. Drassanes, 13-15
L3 Drassanes

De dilluns a divendres de 7h a 21h, caps de setmana de 8h a 21h i festius de 10h a 19h. Disposa de sala de venopunció i per al consum de droga per via inhalada.

47
CAS Forum
c/ Llull, 410
L4 El Maresme/Fòrum

De dilluns a divendres de 12:30h a 19:15h. Dissabte i diumenge de 13:30h a 18:15h.

25
ARD-Lluís Companys
Davant del Portal Nou s/n.
L1 Arc del Triomf.

De dilluns a dijous de 9h a 13:30h i de 15:30h a 20h. Divendres de 9h a 11:30h i de 15:30h a 19:30h. Disposa de sala de venopunció.

48
CAS Sants
c/ Comtes de Bell-lloc, 138 baixos
L3 Plaça del Centre

De dilluns a dijous de 9h a 15h i de 16h a 20h. Divendres de 9h a 15h.

49
CAS Sarrià
c/ Dalmases, 76
S1 / S2 Sarrià

Dilluns de 8h a 13h i de 16h a 20h. Dimarts i dijous de 9h a 13h. Dimercres de 9h a 13h i de 16h a 20h. Divendres de 9h a 15h.

50
CAS Vall d'Hebron
Passeig Vall d'Hebron, 119
L3 Vall d'Hebron

De dilluns a dijous de 8:30h a 20h. Divendres de 8:30h a 15h.

51
Unitat mòbil Zona Franca
c/ del Foc, s/n
(al costat del centre de salut Dr. Carles Ribas)
L10 Foneria

De dilluns a divendres de 14h a 21h.

PERSONES QUE VIUEN AL CARRER DIUEN...

✓ Intenta no perdre la targeta sanitària o guarda-la en algun lloc.

✓ Si no tens targeta sanitària i necessites anar al metge, has d'anar d'urgències.

✓ Si ets aturat/ada de llarga durada, no hauràs de pagar per la medicació que habitualment entra per la Seguretat Social. Pregunta a l'ambulatori.

✓ Si a urgències et passen la factura per atendre't, recorda que el servei de salut de la teva comunitat autònoma es farà càrrec.

Persones amb trastorn o malaltia mental

Existeixen els centres de salut mental d'adults, que ofereixen atenció psiquiàtrica i de salut mental a majors de 18 anys. Abans, consulta el mèdte de capçalera.

Anar a Serveis Socials

Si vius al carrer però havies tingut un treballador/a social al teu barri, demana cita el més aviat possible.

52

Servei d'Inserció Social (SIS)
Passeig Pujades, 29
L1 Arc de Triomf
De dilluns a divendres, de 8h a 14h. Els dimarts i dijous obre també de 16h a 19h. Pots anar directament; és el servei específic municipal per a les persones adultes que viuen al carrer a Barcelona. Si ets estranger/a i fa menys de dos anys que vius a Espanya, has d'anar al SAIER.

53

Servei d'Atenció a Immigrants, Emigrants i Refugiats (SAIER)
Av. Paral·lel, 202
L1 i L3 Espanya
De dilluns a dijous de 9h a 19h i els divendres de 9h a 14h. Si ets estranger/a, no tens permís de residència i fa menys de dos anys que vius a l'Estat espanyol, t'has d'adreçar a aquest servei per a què et puguin oferir atenció social.

PERSONES QUE VIUEN AL CARRER DIUEN...

- ✓ Si vas al SIS, intenta arribar sobre les 6:30h perquè cada dia atenen poques persones. La nit d'abans pots dormir a prop.
- ✓ Si és la primera vegada que vas, demana tot allò que necessitis: dutxa, menjador, targeta de metro, ulleres, etc. Assegura't que necessites allò que demanes.
- ✓ No et posis nerviós/a, pregunta amb respecte tot allò que no entenguis.

Si has sortit de la presó

34

Obra Mercedària c/ Torres i Amat, 15
L1 Universitat
De dilluns a divendres, de 10h a 13:30h. Ofereixen suport a persones en llibertat definitiva.

PERSONES QUE VIUEN AL CARRER DIUEN...

- ✓ Abans de sortir de la presó, explica que no tindràs on dormir. Et poden orientar.
- ✓ Si tens una mica de diners, busca una pensió per dormir i després adreça't a serveis socials perquè t'orientin.
- ✓ Tens dret a una prestació econòmica però has de tenir el paper d'excarceració, compte bancari i DNI. Es demana a l'oficina de l'INEM, tens 15 dies per tramitar-ho. Recorda fer-ho abans de 15 dies perquè sinó no tindràs dret a demanar-la.

Assistència jurídica gratuïta

Si necessites resoldre un dubte legal o has rebut una comunicació dels jutjats, pots demanar directament assistència jurídica gratuïta.

54

Servei d'Orientació Jurídica
Av. del Carrilet, 3
Edifici D 1ra planta (Ciutat de la Justícia)
L1 Santa Eulàlia
L2 Idefons Cerdà
Ciutat de la Justícia

De dilluns a divendres de 9h a 14h. Pots demanar cita presencialment o trucant al telèfon 934221545 si t'arriba una carta del jutjat o bé tens un dubte legal que necessites preguntar. És gratuït.

53

Servei d'Atenció a Immigrants, Emigrants i Refugiats (SAIER)
Av. Paral·lel, 202
L1 i L3 Espanya
De dilluns a dijous de 9h a 19h i divendres de 9h a 14h. Si vius d'un altre país i tens problemes amb els teus papers, pots anar al SAIER. Assessoren sobre permisos de residència i treball, reagrupament familiar, nacionalitat, etc. Pot ser que et donin cita per a unes setmanes o mesos més tard.

i

Altres entitats que assessoren jurídicament: http://www.bcn.cat/novaclutadania/areas/ca/assessorament/on_adrearse/kesaje.html

Queixar-te sobre l'administració

Si creus que els teus drets han estat vulnerats per l'administració o els serveis públics, pots explicar-ho al síndic/a.

55

Síndic de Greuges de Catalunya
Passeig Lluís Companys, 7
L1 Arc de Triomf
De dilluns a divendres de 8:30h a 18h.

56

Síndic de Greuges de Barcelona
Ronda Sant Pau, 43-45
L2 Sant Antoni
L3 Paral·lel
De dilluns a divendres de 9h a 13:30h i de dilluns a dijous de 16h a 18h.

PERSONES QUE VIUEN AL CARRER DIUEN...

- ✓ Barcelona té una ordenança de civisme que prohibeix dormir i beure alcohol al carrer, fer soroll, fer necessitats fisiològiques a l'espai públic, rentar-te a les fonts... et poden multar. Intenta tenir una conducta cívica i tenir l'espai net.
- ✓ No vagis a la teva si la Guàrdia Urbana s'interessa per la teva situació, et poden orientar sobre els serveis socials.
- ✓ Si et posen una multa per incivisme, pregunta què pots fer al teu treballador/a social o a alguna entitat que coneguis.
- ✓ No tinguis por a reclamar els teus drets.

Demana una prestació econòmica

No cal que tinguis un treballador/a social de referència per demanar una prestació social, només reunir els requisits que es demanen.

57

Servei d'Ocupació de Catalunya - SOC
Si fa poques setmanes que has perdut la feina pregunta si tens dret a l'atur o algun subsidi.
Si tens més de 55 anys i s'ha acabat l'atur, informa't sobre el subsidi d'atur per a majors de 55 anys.
Pots anar al c/ Aragó 182; a cada districte de Barcelona trobes oficines.
L'horari és de 8:30h a 14h, de dilluns a divendres.

58

Seguretat Social
Si has cotitzat i no treballes per motius de salut o tens 60 anys o més, informa't sobre prestacions econòmiques contributives d'invalidesa o jubilació.
Pots anar a c/ Arc del Teatre 63-65; també trobes oficines a altres districtes de la ciutat.

59

Oficina d'Afers Socials i Famílies
Si tens més de 65 anys, no has cotitzat el mínim i tens residència legal des de fa 10 anys, informa't sobre prestacions no contributives de jubilació.
Si tens més de 65 anys, no has cotitzat el mínim i tens residència legal des de fa 5 anys, informa't de prestacions per atendre necessitats bàsiques.
Si tens menys de 65 anys, una discapacitat reconeguda i 5 anys de residència legal, informa't.
Si tens una malaltia o discapacitat no reconeguda, pregunta com pots fer la sol·licitud del tràmit.
També pots demanar un complement econòmic a la teva prestació no contributiva.
Pots anar a c/ Nou de Sadurní, 5, o a altres oficines de Barcelona, de dilluns a divendres de 9h a 14h.

Si no compleixes els requisits anteriors, els teus ingressos són inferiors a 604€ al mes, tens la documentació en regla, ets major de 23 anys i fa dos anys que vius a Catalunya, pots demanar la renda garantida.

i

Pots informar-te i demanar cita prèvia trucant al 900400012.

PERSONES QUE VIUEN AL CARRER DIUEN...

- ✓ Si els teus ingressos (ja sigui per una feina o per prestacions) són inferiors al salari mínim interprofessional, no et poden embargar res per cobrar deutes o multes. Si els ingressos són superiors, es poden quedar una part. Si tens diners puntuals que venen d'un altre lloc, te'ls poden agafar directament del banc.
- ✓ Per demanar qualsevol prestació, necessitaràs tenir al dia tota la documentació.
- ✓ Pots preguntar si tens dret a una prestació social preguntant al teu treballador/a social, a l'oficina de Benestar i Família i a l'oficina de treball.
- ✓ Tingues paciència perquè els tràmits triguin, com a mínim, 6 mesos.
- ✓ Assegura't que ho entens tot. Pregunta.
- ✓ Si cobres poc, hauràs de triar què pagar i prioritzar (una habitació, higiene personal, una targeta de metro...).

Demana un habitatge públic

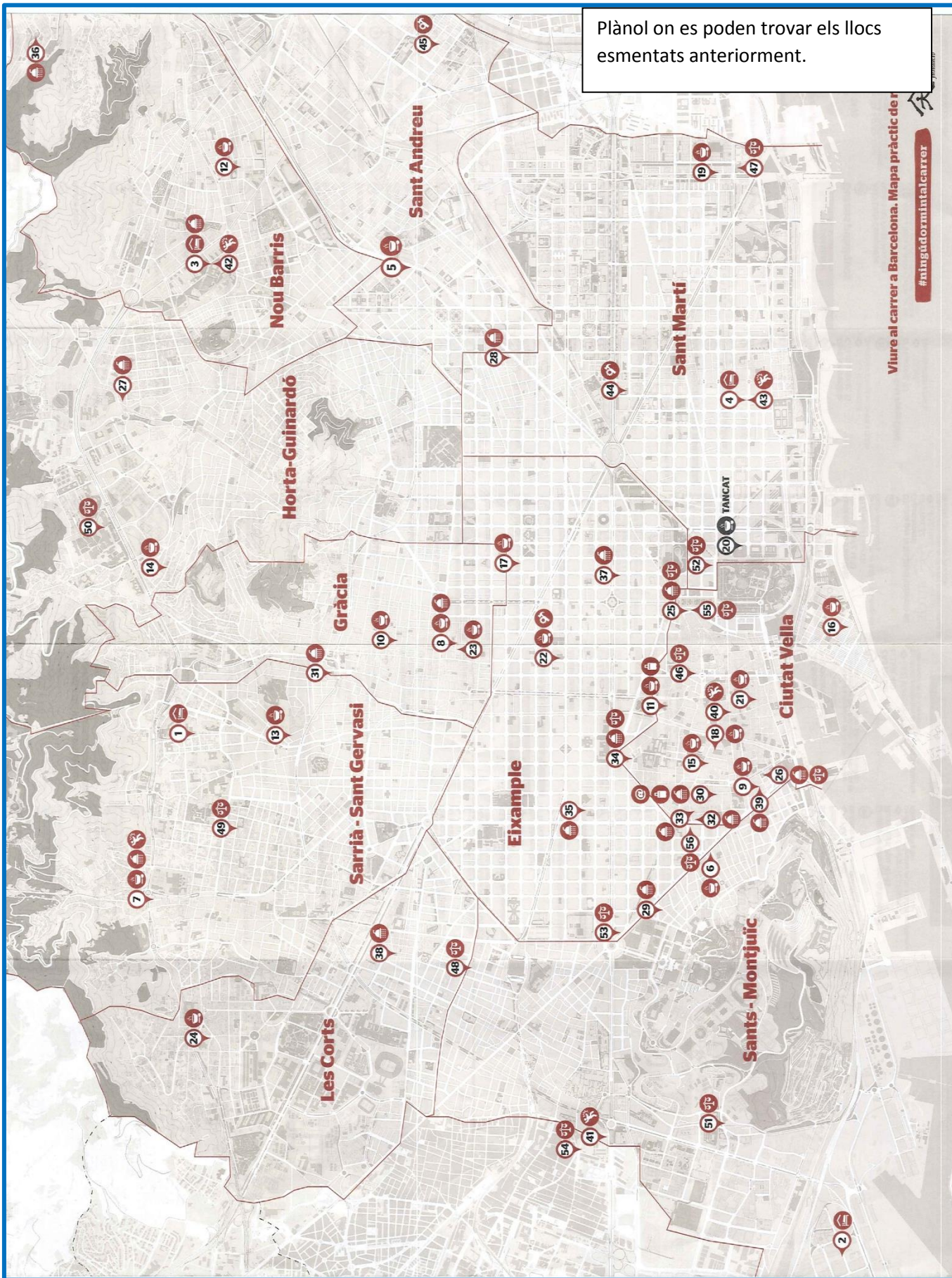
A Barcelona hi ha diverses oficines d'habitatge on et pots inscriure al Registre de Sol·licitants per poder accedir al parc públic d'habitatge.

60

Oficina d'Habitatge de Ciutat Vella
Pots anar a l'oficina de la Plaça Salvador Seguí, 13; també trobes oficines a altres districtes de la ciutat.
Obre dilluns, dimarts, dimecres i divendres de 8:30h a 14:30h i dijous de 8:30h a 18:30h.

PERSONES QUE VIUEN AL CARRER DIUEN...

- ✓ Tens dret a apuntar-te als pisos de protecció oficial. No et preocupis si no tens ingressos, també podràs accedir. És difícil però no deixis d'apuntar-te.
- ✓ Cal que estiguis empadronat/ada per poder apuntar-te als pisos de protecció oficial.

Plànol on es poden trobar els llocs esmentats anteriorment.

Viure al carrer a Barcelona. Mapa pràctic de
#vingudormintalcarrer